

Posiedzenie Plenarne
Komitetu Wojewódzkiego PZPR
w Opolu

W dnach 2 i 3 bm. odbyło się w sali konferencyjnej Prezydium Woj. MN rozszerzone Plenum KW PZPR w Opolu. Z ramienia KC PZPR w obradach uczestniczyli tow. Reczek członek KC PZPR oraz Kozdra, zastępca kierownika Wydziału Rolnego KC PZPR.

W dniu 2 bm. referat pt. „O projekcie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” — wygłosił przewodniczący Prezydium Woj. R. N. tow. Jurzak.

W ożywionej dyskusji zabrał m. in. głos członek KC PZPR tow. Reczek.

Dyskusję podsumowała tow. Ludwińska, sekretarz KW PZPR.

W dniu 3 bm. referat pt. „Zadania Partii w walce o wzrost produkcji rolnej i rozwój spółdzielczości produkcyjnej” — wygłosił I sekretarz KW PZPR tow. Nowak.

W dyskusji zabrał m. in. głos tow. Kozdra zastępca kierownika Wydziału Rolnego KC PZPR.

Dyskusję podsumował I sekretarz KW PZPR tow. Nowak.

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

TRYBUNA OPOLSKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Nr 30

Poniedziałek, 4 lutego 1952 r.

Cena 10 gr.

Narodowy Plan Gospodarczy na rok 1952

konsekwentnie realizuje program
socialistycznego uprzemysłowienia kraju
oraz podniesienia produkcji rolniczej

Uchwała Prezydium Rządu

WARSZAWA, niedziela.

PREZYDIUM RZĄDU W DNIU 2 LUTEGO 1952 R. PODJĘŁO UCHWAŁĘ W SPRAWIE NARODOWEGO PLANU GOSPODARCZEGO NA ROK 1952. PROJEKT USTAWY O NARODOWYM PLANIE GOSPODARCZYM NA ROK 1952 ZOSTAŁ PRZEKAZANY POD OBRADY SEJMU.

PROJEKT NARODOWEGO PLANU GOSPODARCZEGO NA ROK 1952, TRZECI ROK PLANU 6-LETNIEGO, USTALA ZADANIA W DZIEDZINIE DALSZEGO KONSEKWENTNEGO REALIZOWANIA SOCIALISTYCZNEGO UPRZEMYSŁOWIENIA KRAJU, PODNIENIA PRODUKCJI ROLNICZEJ, WZROSTU OBROTÓW HANDLU WEWNĘTRZNEGO, ZNAZNEGO ZWIEKSZENIA DOCHODU NARODOWEGO, DALSZEGO ROZWOJU URZĄDZEŃ SOCJALNYCH I KULTURALNYCH ORAZ GOSPODARSTWA KOMUNALNEJ I MIESZKANOWEJ.

W SZCZEGÓLNOŚCI PROJEKT NARODOWEGO PLANU GOSPODARCZEGO NA ROK 1952 USTALA NASTĘPUJĄCE ZADANIA:

I. Przemysł

Wartość produkcji globalnej przemysłu socialistycznego w cenach niezmiennych wzrosła o 22,3 proc. w porównaniu z rokiem 1951, w tym wartość produkcji przemysłu wielkiego i średniego wzrosła o 22,0 proc., a przemysłu drobnego o 24,1 proc.

Wartość produkcji środków wytwórczych w przemysle socialistycznym wzrosła w cenach niezmiennych o 28,7 proc., a wartość produkcji przedmiotów spożycia o 16,5 proc. w porównaniu z rokiem 1951.

Wykonanie planu produkcji globalnej przemysłu socialistycznego oznaczać będzie osiągnięcie

poziomu około 310 proc. całej produkcji przemysłowej z r. 1938, a w przeliczeniu na 1 mieszkańca około 415 proc., przy czym wartość przemysłu wielkiego i średniego osiągnie poziom około 330 proc. w porównaniu z r. 1938, a w przeliczeniu na 1 mieszkańca około 440 proc.

Wykonanie planu produkcji globalnej przemysłu socialistycznego będzie oznaczało przekroczenie zadań Planu 6-letniego na r. 1952 o 16,8 proc.

Produkcja ważniejszych wyrobów w przemyśle socialistycznym osiągnie w porównaniu z r. 1951:

	w procentach
Stal surowa	119,1
Rudy żelaza surowe	120,7
Rudy cynkowo-olowiane	110,3
Rudy miedzi	162,0
Węgiel kamienny	105,2
Węgiel brunatny	119,7
Koks	115,7
Ropa naftowa	135,4
Energia elektryczna ogółem	112,6
Obrabialki do obróbki wiertowej	137,0
Maszyny do obróbki plastycznej	271,5
Samochody ciężarowe „Star”	288,0
Clagniki	141,2
Wagony towarowe n/otorowe w przeliczeniu na 2 osłowe	111,1
Kwas slarkowy	139,0
Soda kalcyonowana 98 proc.	113,9
Soda kaustyczna	111,0
Nawozy azotowe w przeliczeniu na N	107,9
Nawozy fosforowe w przeliczeniu na P ₂ O ₅	142,2
Przedziały ze sztucznego jedwabiu	108,3
Wyroby farmaceutyczne ogółem	146,8
Cement	121,5
Cegła pełna i dziurawka	145,7
Mebel w sztukach	111,1
Mebel w kompletach	191,0
Rower	190,4
Papier	103,5
Tkaniny bawełniane	105,8
Tkaniny wełniane	104,9
Pończochy damskie	132,1
w tym: steelonowe	307,9
Skarpety męskie	117,9
Obuwie skórzane	113,1
Cukier	129,4
Cukierki	116,0
Pieczywo	106,8
Makaron	121,5
Masło	115,6
Margaryna	108,0
Ceres	107,1
Ociety spirytusowy 6 proc.	122,9
Papierosy	104,9

Rozwój techniki w przemyśle wyraził się między innymi wprowadzeniem szeregu nowych wysoko-wydajnych procesów technologicznych, rozszerzeniem mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych, zwiększeniem wykorzystania maszyn i urządzeń,

przejęciem na produkcję seryjną wielu artykułów, podjęciem produkcji wielu wyrobów dotychczas nie produkowanych w kraju i szerokim upowszechnieniem osiągnięć przodujących zakładów oraz przodujących robotników.

II. Rolnictwo i leśnictwo

Przewidywany wzrost wartości globalnej produkcji rolnictwa w cenach niezmiennych powinien wynieść 8,1 proc. w porównaniu z r. 1951, w tym wartości produkcji roślinnej 10,2 proc., a wartości produkcji zwierzęcej 5,2 proc.

Wartość produkcji globalnej Państwowych Gospodarstw Rolnych w cenach niezmiennych wzrosła o 39,4 proc., w tym wartość produkcji roślinnej wzrosła o 32,8 proc., a wartość produkcji zwierzęcej o 62,2 proc.

Udział gospodarki socialistycznej w globalnej produkcji rolnictwa liczonej w cenach niezmiennych powinien wzrosnąć do około 16 proc. w porównaniu z 12,2 proc. w r. 1951, a udział

Państwowych Gospodarstw Rolnych do około 10 proc. w porównaniu z 8,1 proc. w r. 1951.

Przewiduje się, że ogólna powierzchnia zbiorów w całym rolnictwie powinna wzrosnąć o 1,3 proc. w porównaniu z r. 1951.

W szczególności przewiduje się, że powierzchnia zbiorów pszenicy wzrosła o 0,5 proc., jęczmienia o 12,8 proc., a roślin przemysłowych o 10,9 proc. Powierzchnia zbiorów w Państwowych Gospodarstwach Rolnych wzrosła o 11,6 proc. w porównaniu z r. 1951. W szczególności w zakresie pszenicy o 14,9 proc., jęczmienia o 14,2 proc., roślin pastewnych o 18,6 proc., roślin przemysłowych o 15,1 proc.

W związku z niekorzystnymi warunkami siewów jesiennych, nastąpi zwiększenie obszaru zasiewów wiosennych o ok. 584 tys. ha, co stanowi wzrost o 6,5 proc. w porównaniu z r. 1951.

W r. 1952 położą się specjalny nacisk na dalsze podnoszenie plonów z hektara, co powinno nastąpić przez:

a) szersze stosowanie podorywek, orów zimowych, siewów rzędowych, odpowiednich płodzinów, uprawy przedplonów, poplonów i międzyplonów itp.,

b) racjonalniejsze i pełniejsze wykorzystywanie parku maszynowego w Państwowych Gospodarstwach Rolnych i ośrodkach maszynowych jak i właścicieli i planowe organizowanie pomocy sąsiedzieli w zakresie maszyn i sprzętów.

c) dalszy rozwój prac melioracyjnych, zwłaszcza w zakresie konserwacji i odbudowy istniejących urządzeń, przy maksymalnym udziale miejscowej ludności,

d) lepsze wykorzystywanie nawozów sztucznych i obornika oraz

wykorzystywanie dla celów nawozowych torfu, szlamu itp.,

e) dalszy rozwój nasłennictwa, wzmocnienie produkcji i wymiany nasion uciążliwych,

f) zwiększenie ilości środków chemicznych przeznaczonych dla ochrony roślin oraz sprawniejsze zorganizowanie ochrony przed szkodnikami, a zwłaszcza rzepką przed słodzikami, a ziemiakami przed stonką,

g) rozszerzenie walki z chwastami, którą w Państwowych Gospodarstwach Rolnych prowadzi się będzie także i za pomocą środków chemicznych.

W zakresie prac wodno-melioracyjnych istniejące urządzenia zostaną objęte konserwacją na obszarze o 20,2 proc. większym niż w r. 1951, a odbudowy urządzeń dokona się na obszarze o 72,1 proc. większym niż w roku 1951.

Stan pogłowia w Państwowych Gospodarstwach Rolnych na dzień 30. VI. 1952 r. wyniesie w porównaniu z r. 1951:

konie 107,4
hydło 128,7
trzoda chlewna 181,5
owce 151,9
drob 194,9

Ilość lecznic weterynaryjnych

III. Komunikacja

Przewozy towarowe wszystkimi środkami transportu wzrosną o 16 proc. w porównaniu z rokiem 1951, w tym na kolejach normalnotorowych o 13,1 proc., na kolejach wąskotorowych o 17,9 proc., w Państwowej Komu-

nikacji Samochodowej o 35,8 proc., w żegludze śródlądowej o 47,8 proc., w żegludze morskiej o 24,6 proc.

Sredniolodowy załadunek wagonów towarowych na kolejach normalnotorowych wzrosła o 9,4 proc.

IV. Inwestycje i budownictwo

Nakłady finansowe na inwestycje limitowe wzrosną o 19 proc. w porównaniu z r. 1951.

Zakres rzeczowy inwestycji wzrosła — w wyniku oszczędności w wykonawstwie inwestycyjnym — w jeszcze wyższym stopniu, a mianowicie o około 20 proc.

Wartość kosztorysowa obiektów inwestycyjnych oddanych do użytku w r. 1952 stanowić będzie co najmniej 96 proc. ogólnej wartości nakładów tego roku.

W roku 1952 oddanych zostanie do użytku szereg obiektów inwestycyjnych, a między innymi nowe turbosopły w elektrowniach Miechów, Jaworzno I, Dychów, Poznań i Zabrze, w przemyśle hutniczym — w Hucie Częstochowa stalownia martenowska II oraz walcownia rurociągownic, w Nowej Hucie szereg obiektów produkcyjnych takich jak odlewnia staliwa, odlewnia żeliwa i metalu nieżelaznych, kurnia, warsztat napraw mechanicznych, montażowych, elektrycznych, budowlanych itd.,

V. Obrót towarowy wewnętrzny

Szacunkowa wartość całej masy towarowej rynkowej (łącznie z żywnieniem zbiorowym) przeznaczona na sprzedaż dla celów konsumpcji indywidualnej wzrosła w cenach porównywalnych o około 9 proc. w porównaniu z rokiem 1951.

O obroty społeczne handlu detalicznego wzrosła o 10,4 proc. w porównaniu z r. 1951.

Dla zapewnienia dalszej poprawy w zaopatrzeniu rynku wlejskiego obrotu detalicznego CRS „Samopomoc Chłopska” wzrosła o 12,5 proc.

Sieć usługownictwa handlu detalicznego powinna wzrosnąć o około 2 200 placówek.

w przemyśle motoryzacyjnym w Fabryce Samochodów Osobowych na Zeranlu — hala nadwoziowa i hala mechaniczna, dalsze obiekty w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie oraz dalsze obiekty w Zakładach Stachowickich, w przemyśle chemicznym — w Zakładach Chemicznych Oświęcim — fabryka fenolu syntetycznego, dalsze obiekty w fabryce półkoks, fabryka kwasu octowego oraz fabryka metanolu, w przemyśle maszyn rolniczych — Fabryka Maszyn Złaznych Poznań — Staroleka, w przemyśle materiałowym w budowlanych — Cementownia Wierzbica, Cegielnia Zielonka, wytwórnia betonów wibrowanych w Fabryce Elementów Prefabrykowanych w Czynach, Wytwórnia siporexu Nr 1 na Zeranlu, Wytwórnia ytongu, w przemyśle chłodniczym — chłodnie składowe w Olsztynie, Dwikożach, Cielchanowie i Kielcach. W komunikacji — 836 km dróg kołowych, 225 km nowych linii kolejowych, 127 km drugich torów, 227 km odbudowanych i przebudowanych linii

Przewidywany wzrost przewozów osób wyniesie 12 proc., w tym na kolejach normalnotorowych 12,2 proc., na kolejach wąskotorowych 13,3 proc., a w Państwowej Komunikacji Samochodowej 13,4 proc.

kolejowych, 431 km milanek i bocznic kolejowych, elektryfikacja linii kolejowych Warszawa—Błonie, Warszawa—Tusze (wraz z łącznicą Zielonka—Rembertów) i Zyrardów—Skierwice, w gospodarce komunalnej — hotel w odbudowanym gmachu 16-piętrowym na placu Wareckim w Warszawie, Zakłady Wodociągowe, dla Bielska-Białej, most im. Marchlewskiego w Poznaniu oraz linia tramwajowa do Nowej Huty (dwa tor). W gospodarce mieszkaniowej oddanych zostanie do użytku ponad 118 tys. izb mieszkalnych. Wartość produkcji budowlano-montażowej przedsiębiorstw społecznych wzrosła o 22,3 proc. w porównaniu z r. 1951.

Projekt planu zakłada znaczny wzrost mechanizacji szczególnie pracochłonnych robót budowlanych, przy czym stosunek ilości robót wykonywanych mechanicznie do ogólnej ilości robót wzrosła w zakresie robót ziemnych do 38 proc., w zakresie przygotowania zapraw do 54 proc. oraz w zakresie przygotowania betonów do 90 proc.

W r. 1952 nastąpi rozwój wzorcowych sklepów sprzedaży artykułów spożywczych, sieć handlu artykułami galanterijnymi i jubilerskimi, ruchomych punktów sprzedaży i kiosków oraz handlu komisowego.

Obroty zakładów żywienia zbiorowego wzrosną o 30 proc. w porównaniu z r. 1951 przy czym

	w procentach
w	porównaniu
z	r. 1951
	104,2
	103,0
	111,0
	121,0
	106,7
	104,0
	104,0

VI. Urządzenia socjalne i kulturalne, gospodarka komunalna i mieszkaniowa

Liczba miejsc w przedszkolach wzrosła o 5,2 proc. w porównaniu z r. 1951, w tym w przedszkolach przy zakładach pracy o 13,1 proc.

Liczba szkół 7-klasowych wzrosła o 5,9 proc.

Liczba absolwentów szkół zawodowych I stopnia wzrosła o

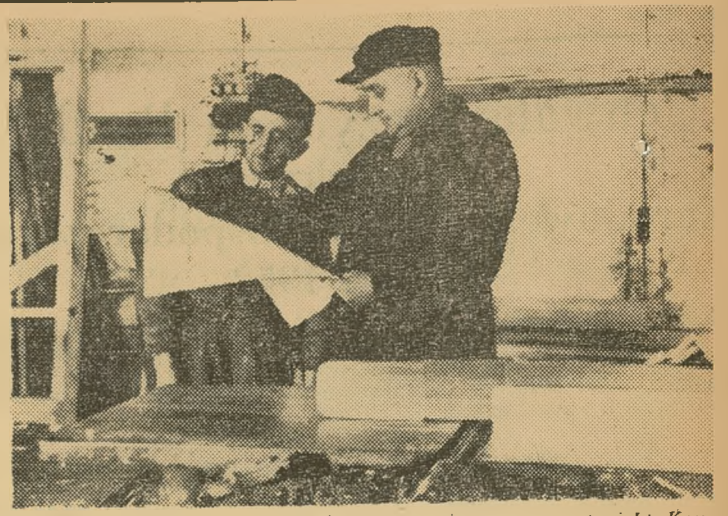
102,1 proc., a liczba absolwentów szkół zawodowych II stopnia o 78,5 proc. Liczba absolwentów szkół wyższych wzrosła o 48,1 proc.

Liczba łóżek w szpitalach wzrosła o 8,3 proc., a liczba łóżek w sanatoriach przeciwgruźliczych wzrosła o 10,7 proc.

Liczba ośrodków zdrowia na wsi wzrosła o 8 proc.

W zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej liczba izb mieszkalnych oddanych do użytku wzrosła o około 20 proc. w porównaniu z r. 1951.

(Dokończenie na str. 2)

Spółdzielstwo Opuszczyzny szlroko omawia ogłoszony projekt Konstytucji. Na zdjęciu: Franciszek Grodziski i Józef Żura, robotnicy Międzyzdrojów. Nadaremnie powoływano się na słowa konstytucji niemieckiej i ustawy Konwencji Genewskiej.

Proszę o głos!

Dzięki Polsce Ludowej

Kiedy w 1921 roku na skutek zwoju burżuazji angielskiej z burżuazją polską Opolszczyzna przehandlowana została przy zielonym stolek Niemiec, niewiele zdawałem sobie sprawy z tragicznej wymowy tego faktu. Liczyłem przecież wtedy zaledwie 14 lat. Dopiero później miałem doświadczyć na własnej skórze całej perfidii tych konszachtów i machlojek. Bo ktoś z nas, z ośmiuset tysięcy Polaków mieszkających tu od dziada pradziada, śmiałyby pomyśleć, że może zaistnieć fakt frymarzenia ich życiem, uczuciami, egzystencją. A przecież jednak tak było. Burżuazja Polski przedwrzniętoj mało interesował los Polaków na Opolszczyźnie.

W 1925 roku ukończyłem naukę u szukatora. Z dyplomem czeladnika w szukaniu szukałem pracy pełen młodzieńczego entuzjazmu, wiary we własne siły. Wszędzie odprowadzono mnie jednak tym samym słowem: „Für einen Polen haben wir keine Arbeit”. (Dla Polaka nie ma pracy). Nadaremnie powoływałem się na słowa konstytucji niemieckiej i ustawy Konwencji Genewskiej.

I wtedy to po raz pierwszy zdałem sobie w całej pełni sprawę z ucisku narodowego, stosowanego przez kolonizatorów niemieckich w stosunku do ludu opolskiego.

Z tym większą pewnością i ufnością, zwróciłem się przeto do jednej, istniejącej na terenie ówczesnej Rzeczypospolitej organizacji polskiej Związku Polaków w Niemczech, w przekonaniu, że właśnie ta organizacja, powołana przecież dla obrony interesów mieszkających na terenie Rzeczypospolitej polskiej, dopomoże mi. Wydawało mi się, że mam ku temu pełne prawo. Byłem czynnym członkiem związku i zarazem jednym z głównych organizatorów polskiego życia kulturalnego na Opolszczyźnie, teatrem dziesiątków amatorskich zespołów teatralnych. Jakże naiwny byłem jednak w swej wierze. „Panów” z przesowskich fotei Związku Polaków w Niemczech czy z ambasadorskich apartamentów Światowego Związku Polaków mało interesowały „pionki”, mieszkające na Opolszczyźnie. Pomoc i stypendia były jedynie dla wybranych, znanych i krewnych wszystkich mniejszych i większych sekretarzy i prezosów. Takim członkom jak ja zwykło się jedynie rzucić ochlapy. Ochlapami tymi były dorywcze zlecane prace dekoratorskie. Pracy stałej nie otrzymałem do 1937 roku. Dopiero wtedy wysłano mnie na specjalny dwumiesięczny kurs teatralno-kukielkowy do Zakopanego, po ukończeniu którego zorganizowałem na terenie Opolszczyzny kukielkowy zespół teatralny.

A potem przychodzi pamiętny rok 1939. Skazany wyrokiem hitlerowskiego Volksgerichtu za zdradę stanu na 10 lat ciężkiego więzienia dostaje się do obozu w Buchenwaldzie a potem do ciężkiego więzienia w Brandenburgu.

Dziś lata wyzwolenia zatępiły już w pamięci ponury obraz tamtych czasów. Zawierają bowiem w sobie tyle sukcesów, tyle zwycięstw, że wszystko co było przedtem wydaje się jedynie koszmarnym snem. Wspominając jednak tamte czasy z tym większym wzruszeniem przyjąłem projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

To przecież ja jestem jednym z tych, o których mówi artykuł 62 Konstytucji.

„Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do korzystania ze zdobyczy kultury i do twórczego udziału w rozwoju kultury narodowej”.

To przecież dzięki Polsce Ludowej pracuję od siedmiu lat w teatrze, dzięki Polsce Ludowej zorganizowany został na Opolszczyźnie pierwszy zawodowy teatr kukielkowy.

Alojzy Smolka
kierownik zespołu kukielkowego
przy Państwowym Teatrze
Ziemi Opolskiej.

To moja Konstytucja

Pełne dwadzieścia pięć lat wysługiwał się mój ojciec różnym panom, bo z posiadanych parę morgów ziemi nie był w stanie wyżywić ośmiorga dzieci. My musieliśmy mu w tej pracy pomagać. Do szkoły chodziło się tylko w lecie, lecz i to nie zawsze. Mając 20 lat poszedłem z domu, by użyć rodzinie. Z ośmiorga rodzeństwa ani jedno nie wyuczyło się jakiegokolwiek zawodu. Czekaliśmy ten sam los, co ojciec, co każdego biedaka wiejskiego w zgnielim kapitalistycznym ustroju.

Gdy ziemię Zachodniej Ukrainy, na której mieszkaliśmy, zostali wyrwane obywatelom polskim i przyłączone do swej macierzy — do USSR, poznałem nowe życie. Pracując w kolchozie, zrozumiałem, że nie ma „losów” ani „przeznaczeń”, gdyż o sobie decydujemy my, wzgardzeni dawniej ludźmi pracy. Zaczęliśmy normalnie pracować i dobrze mi się powodziło. Jednak nie na długo zaznałem tego szczęścia. Po wtargnięciu na nasze tereny hord hitlerowskich zaczęła się dla mnie ta sama niedola. Znowu zapanaowała przemoc pieniądza w rękach niemieckich i naszych „jaśnie panów”. Znowu zaczęło się dla nich „wybrańców losu” życie, a dla nas szturhacze i kije.

Gdy w roku 1945 przyjechałem na Ziemię Zachodnią byłem wzruszony widząc, że to już nie ta stara, nie mająca nic dla ludzi pracy Polska. Znikli hrabiowie i „jaśnie panowie”. Dostałem ziemię, ziemię, której tak długie lata pragnąłem. Poczułem znowu to samo ciepło, co w 1939 roku, gdy pracowałem w kolchozie. Czuję, że jestem u siebie w domu, o którym jeszcze jako dziecko marzyłem.

Przypominając sobie mą pracę w kolchozie, pragnąłem by u nas powstały takie gospodarstwa jak najprędzej. I to moje pragnienie spełniło się. Dwa lata temu założyliśmy w Pogorzle „Odrzankę” — spółdzielnię produkcyjną. W ub. roku mieliśmy trudności, gdyż nie wszyscy chłopci, członkowie naszej „Odrzanki”, zrozumieli sens naszej kolektywnej gospodarki.

Obecnie mimo nieurodzaju nasza dniówka obrachunkowa wyniosła 16 złotych. Moja żona Stefania sama dostała około 7.000 złotych, nie licząc tego co ja zarobiłem i nie licząc naszych dochodów z krów, świń i drobiu, które trzymamy na dziale przywłaszczonym. Na przyszły rok w naszej spółdzielni na pewno pójdzie lepiej, gdyż już nie będzie ludzi ociągających się w pracy.

Oto moje życie.

Jak bardzo żałuję mój 90-letni ojciec, że nie może być jeszcze raz młody. Moje 10-letnie dziecko słuchając prawdziwych opowiadań oja o jego ponurej przeszłości, sądzi że jest to jakaś bajka o złych czarownikach. Bo i naprawdę, samemu nie chce się wierzyć, by w takim krótkim czasie zaszły tak kolosalne zmiany. Ojciec mój najwięcej dziwi się. Pomyśleć tylko — dwóch żonatych synów, wyrosłych w biedzie, pracuje i szczęśliwie prowadzi życie. Tak samo i zamężna córka zapomniała już o swej nędznej przeszłości, o lepiance, w której wyrosła. Mój 17-letni syn uczęszcza do szkoły przemysłowej w Sławieciach i na pewno zdoła dobrać dobry zawód, a 10-letni syn po ukończeniu szkoły pójdzie na pracę — też pójdzie do dalszej nauki.

Oto różnica jaka zaszła w naszym życiu. Myślny zaważyłi naszym rodzicom. Każde dziecko było dla nich nowym ciężarem. Dziś dzieci są naszą dumą, Państwo otacza je specjalną opieką i troską.

Dziś wiem, że żyję, że jestem człowiekiem. Czytając projekt Konstytucji wyraźnie czuję, że jest to moja Konstytucja, Konstytucja robotnika i chłopca. Uwidacznia ona nasze spełnione marzenia i dodaje nam bodźca do większej i wytrwalszej pracy dla dobra naszego i naszych dzieci, dla dobra wszystkich ludzi pracy.

Paweł Kusienicki
członek spółdzielni produkcyjnej „Odrzanka”
w Pogorzle

Uchwała Prezydium Rządu o projekcie Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952

(Dokończenie ze str. 1)

Kapitałnymi remontami ze środków FGM objętych zostanie 600 tys. izb mieszkalnych.

VII. Zatrudnienie i wydajność pracy

Zatrudnienie w sektorze socjalistycznym poza rolnictwem wzrosło wg. stanu średniorocznego o 7,4 proc., w tym w przemyśle o 7,7 proc., w budownictwie o 8,8 proc., w komunikacji i łączności o 6,4 proc.

Liczba kobiet zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej poza

rolnictwem stanowić będzie w 1952 r. 32,5 proc. ogółu zatrudnionych wobec 30,3 proc. w roku 1951.

Wydajność pracy w poszczególnych działach gospodarki narodowej wzrosła w porównaniu z r. 1951.

W przemyśle socjalistycznym o 13,8 proc.
w przemyśle wielkim i średnim o 14,6 proc.
w przemyśle drobnym o 10,4 proc.
w Państwowych Gospodarstwach Rolnych o 31,7 proc.
na kolejach normalnotorowych o 8,3 proc.
w budownictwie o 14,9 proc.

VIII. Koszty własne

Projekt Narodowego Planu Gospodarczego na r. 1952 stawia poważne zadania w zakresie obniżki kosztów własnych produk-

w przemyśle socjalistycznym o 5,5 proc.
w przemyśle wielkim i średnim o 4,3 proc.
w przemyśle drobnym o 10,1 proc.
w rolnictwie (PGR) o 8,4 proc.
w komunikacji i łączności o 4,6 proc.
w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o 7,4 proc.
w obrocie towarowym (detal) o 8,4 proc.

IX. Dochód narodowy

Dochód narodowy w cenach porównywalnych wzrosł o 17 proc. w porównaniu z r. 1951, przy czym na dochód narodowy wytworzony w przemyśle przypadało około 53 proc.

Wykonanie zadań w zakresie dochodu narodowego oznaczać

będzie osiągnięcie poziomu około 200 proc. w porównaniu z rokiem 1938, a w przeliczeniu na 1 mieszkańca około 270 proc.

Udział gospodarki socjalistycznej w tworzeniu dochodu narodowego wzrosł do 73 proc.

Świat pracy melduje o wykonaniu zobowiązań podjętych dla uczczenia 10 rocznicy powstania PPR

Napływają liczne meldunki partyjnych i bezpartyjnych o sukcesach w realizacji zobowiązań podjętych dla uczczenia 10 rocznicy powstania PPR. Wiele założeń melduje o przedterminowym wykonaniu styczniowego planu produkcyjnego, dzięki podjętym zobowiązaniom.

M. In. w przemyśle bawełnianym meldunki takie złożyły załogi ZPB im. Okrzei, ZPB im. Dzierżyńskiego, ZPB im. Szymanowskiego, ZPB im. Róży Luksemburg, ZPB im. Dubois, ZPB im. Kunickiego, ZPB im. Dyw. Kościuszkowskiej, ZPB im. K.

Liebknechta, ZPB im. Rewolucji 1905 r., ZPB im. Gen. Waltera, a także tkalni automatycznej ZPB im. Stalina i tkalni wielkich zakładów im. Marchlewskiego w Łodzi.

Przodują więc zakłady, w których załogi gremialnie przystąpiły do podejmowania konkretnych zobowiązań produkcyjnych na cześć 10 rocznicy powstania PPR. „Musimy wykonać jeszcze więcej niż przyrzekliśmy — mówi Maria Kawska kaczka ZPB im. Okrzei, wyrabiająca stale ponad 120 proc. normy. — Przecież czynimy to dla uczczenia rocznicy powstania naszej, robotniczej partii, której tak dużo zawdzięczamy. Ja przyszedłam do Łodzi w 1945 r. ze wst. Nic nie umiałam. Tu nauczyłam się zawodu. Tu dostałam piękne mieszkanie, o jakim nawet nie marzyłam. O pracę się nie martwię. To wszystko zawdzięczam PPR i jej walce. Mimo, że jestem bezpartyjną zdaje sobie z tego dobrane sprawę. A takich jak ja jest w Łodzi tysiące”.

Tak jak Kawska, myślała tysiące robotników ZPB im. Okrzei. Dlatego z zapalem walczyli o plan i jego przekroczenie. Dlatego w styczniu podnieśli w stosunku do grudnia o 5 proc. wydajność pracy i przedterminowo wykonali zadania miesieczne.

Również z terenu Opolszczyzny napływają meldunki o wykonaniu zobowiązań, podjętych

Fiasko prowokacji USA w ONZ

Oszczercza skarga kuomintangowska służy dla zamaskowania agresywnych działań wojsk klikki Czang-Kai-Szeka przeciwko Chińskiej Republice Ludowej

PARYŻ.

Dnia 1 lutego na posiedzeniu plenarnym Zgromadzenia Ogólnego omawiano narzuconą Zgromadzeniu przez delegację Stanów Zjednoczonych oszczerczą i prowokacyjną skargę kuomintangowską przeciw ZSRR i Chińskiej Republice Ludowej.

Przemówienie delegata ZSRR J. Malika

Zastępca szefa delegacji ZSRR Malik, przedstawiając motywy głosowania stwierdził:

Przy pomocy klikki kuomintangowskiej i jej amerykańskich opiekunów prowokacyjna skarga kuomintangowska ponownie narzucona została Zgromadzeniu Ogólnemu. Koła rządzące USA zmuszając Zgromadzenie Ogólne, aby po raz trzeci zajmowało się tą skargą, pragną oszukać opinię publiczną i wywołać wrażliwe, jakoby krach reżimu kuomintangowskiego w Chinach spowodowany był rzekomo interwencją z zewnątrz, a nie bankructwem tego nawałności zgniecionego reżimu, który obalony został przez naród chiński.

Z drugiej strony koła rządzące USA usiłują odwrócić uwagę opinii publicznej od agresji amerykańskiej na Dalekim Wschodzie i od planów rozszerzenia tej agresji.

W toku dyskusji nad skargą kuomintangowską w Komisji Politycznej delegacja radziecka zdemaskowała bezpodstawność oszczerczych oświadczeń kuomintangowców i delegata amerykań-

skiego, że Związek Radziecki nie wykonał radziecko-chińskiego traktatu z 1945 r. Związek Radziecki — zgodnie z zobowiązaniami, wynikającymi z uchwały jaltańskiej i z traktatu z Chinami, nie tylko pomógł Chinom zrzucić jarzmo japońskie, lecz — jak oficjalnie przyznano w Stanach Zjednoczonych — pomógł także przyspieszyć prawie o półtora roku zakończenie drugiej wojny światowej na Dalekim Wschodzie oraz uratował od śmierci w tej wojnie przeszło milion Amerykanów.

Prowokacyjna intriga ze skargi kuomintangowskiej skierowana przeciwko Związkowi Radzieckiemu i Chińskiej Republice Ludowej — poniosła fiasko. Większość członków ONZ nie poparła w tej sprawie oszczerców w Komisji Politycznej. Delegacja 36 krajów spośród 60, powstrzymała się od głosowania, albo głosowała przeciwko oszczerczej rezolucji kuomintangowskiej.

Stany Zjednoczone próbując wprowadzić w życie swą obłądną ideę opanowania świata i dążąc do zdzławienia wznagającego się ruchu narodowo-wyzwoleńczego w krajach Azji i Wschodu — wkroczyły na drogę bezpośrednich aktów agresji na Dalekim Wschodzie. Kontynuując swą agresję w Korei oraz przeciwko Chinom i przekształcając chińską wyspę Tajwan w swą bazę wojenną, skierowaną przeciwko Chińskiej Republice Ludowej, Stany Zjednoczone szukają pretekstu dla usprawiedliwienia swych bezprawnych, agresywnych stosunków z przebiegającą na tej wyspie kliką kuomintangowską. Skarga przeciwko Związkowi Radzieckiemu i Chińskiej Republice Ludowej miała właśnie służyć temu celowi. W toku dyskusji nad skargą kuomintangowską, stało się dla wszystkich oczywiste, że Stany Zjednoczone włączyły do swych dyskusji dyskusję o polityce wewnętrznego i zewnętrznego wroga, a nie politykę międzynarodową. Dyskusja nad tą skargą dowiodła w pełni jej prowokacyjnego i agresywnego charakteru.

Jak wynika z doniesień prasy i z oficjalnych oświadczeń działaczy politycznych Burmy, dozwolono amerykańskim żołnierzom obecnie z jednej strony przetransportować wojska kuomintangowskie na wyspę Tajwan do Syjamu i Burmy, a z drugiej strony przygotować 6 dywizji kuomintangowskich w Burmie do agresji przeciwko Chińskiej Republice Ludowej i krajom południowo-wschodniej Azji. O istnieniu

kuomintangowskich — sił zbrojnych na terytorium Burmy i o tym, że stanowią one groźbę dla pokoju i bezpieczeństwa narodów — mówił także w toku dyskusji w Komisji Politycznej delegat Burmy. Niedawno przywódcy partii politycznych w Burmie złożyli oficjalne oświadczenia stwierdzające, że w ich kraju znajduje się 6 dywizji kuomintangowskich i że wojska kuomintangowskie otrzymują zaopatrzenie i broń z baz amerykańskich położonych na granicy Syjamu i Burmy.

Rząd Stanów Zjednoczonych — mówił Malik — usiłuje zatrzeć ślady przygotowań do agresji przeciwko południowemu Chinom. Obecnie wiadomości prasy świadczą o tym, że wojska kuomintangowskie rozpoczęły już działania wojenne w Burmie na granicy Chińskiej Republiki Ludowej. „New York Times” z dnia 29 stycznia podał:

„Rząd Burmy zakomunikował dziś wieczorem, że oddziały armii burmańskiej prowadzą kampanię przeciwko wielkim siłom chińskich wojsk nacjonalistycznych (kuomintangowców) w pogranicznym rejonie Burmy północnej.

Komunikat oskarża wojska nacjonalistyczne o pogwałcenie granicy na terytorium Burmy”.

W ten sposób — oświadczył Malik — na terytorium Burmy rozpoczęły się działania wojenne, tzn. rozpoczęła się kuomintangowsko-amerykańska prowokacja wojenna. Rozpoczęły ją wojska kuomintangowskie, otrzymujące zaopatrzenie z amerykańskich składów wojskowych i znajdujące się faktycznie pod dowództwem amerykańskich generałów i oficerów. Ta prowokacja wojenna na terytorium Burmy może być w każdej chwili wykorzystana w celu rozszerzenia agresji amerykańskiej przeciwko Chinom. Odpowiedzialność za tego rodzaju działania spada całkowicie na rząd Stanów Zjednoczonych. Tak więc dla wszystkich jest jasne, że skarga przeciwko ZSRR i Chińskiej Republice Ludowej potrzebna była oszczercem kuomintangowskim i agresorom amerykańskim do tego, aby odwrócić uwagę ONZ i opinii publicznej od rozszerzenia agresji amerykańskiej na Dalekim Wschodzie. Dyskusja nad tą skargą dowiodła w pełni jej prowokacyjnego i agresywnego charakteru.

Biorąc to wszystko pod uwagę, delegacja Związku Radzieckiego domaga się ponownie zaprzestania dyskusji nad tą prowokacyjną skargą i odrzucenia kuomintangowsko-amerykańskiego projektu rezolucji.

Stanowisko delegacji radzieckiej poparli delegaci Czechosłowacji, Polski, Ukrainy i Białorusi.

ko pokójowi w Azji jest podstawą omawianej oszczerczej rezolucji.

Delegat polski cytował następnie wystąpienie delegata Burmy w Komisji Politycznej, który napłętnował działalność band kuomintangu na terytorium Burmy, w szczególności w okręgu Kentungu. Bandy te otrzymują zrzucone z samolotów od Amerykanów i są gotowe do zaatakowania Chin, gdy tylko padnie rozkaz. Delegacja amerykańska nie zaprzeczyła, iż oddziały Kuomintangu w Burmie zachodnie zaopatrywane są przez armię amerykańską.

Na poprzedniej sesji i w czasie poprzednich posiedzeń — mówił dr Suchy — delegacja polska wykazała jasno, iż oszczerczy atak kuomintangu przeciwko Związkowi Radzieckiemu ma jedynie na celu zamaskowanie przygotowań do rozszerzenia wojny w Azji. Fakt ten jest bezsporny i wyjaśnia, dlaczego delegacja amerykańska wzmożła w tym roku swą presję. Pragną oni za wszelką cenę przybić płcieć ONZ na swych agresywnych planach przeciwko Chinom. Delegacja amerykańska pragnie powtórzyć historię roku 1950. Jednakże mimo tej presji rezultat głosowania w Komisji Politycznej wykazuje, że większość członków ONZ rozumiała zamiary rządu amerykańskiego i w obliczu niebezpiecznej sytuacji w Azji nie uległa presji amerykańskiej. Nawet pobieżna analiza głosów wykazuje, iż tylko drobna większość państw jest gotowa ulec presji Stanów Zjednoczonych i udzielić aprobaty ich agresywnym planom. Świat wie, iż zwycięstwo rewolucji chińskiej było wydarzeniem historycznym, które zmieniło oblicze Azji, że była to największa klęska polityki amerykańskiej.

Jesteśmy przekonani, zakończył dr Suchy, że w interesie pokoju Organizacja nasza musi raz na zawsze usunąć przedstawicieli Kuomintangu, pozbawić ich możliwości stania niezgody, że musi dopuścić do ONZ jedyne, legalne przedstawicieli narodu chińskiego, a mianowicie rządu Chińskiej Republiki Ludowej.

Zaden delegat na posiedzeniu plenarnym Zgromadzenia Ogólnego — nie licząc autorów prowokacyjnej skargi delegata USA i kuomintangowca — nie wystąpił w obronie haniebnego oszczercza. Większość delegatów odmówiła poparcia oszczerczej skargi amerykańsko-kuomintangowskiej. Przeciwnie nie głosowało 9 delegacji — ZSRR, Ukraina, Białoruś, Polska, Czechosłowacja, Burma, Indonezja, Indie i Izrael. 24 delegacje, w tej liczbie Afganistan, Argentyna, Australia, Anglia, Belgia, Dania, Szwecja, Norwegia, Francja, Egipt, Iran, Pakistan, Syria, Jemen i inne powstrzymały się od głosowania. 2 delegacje nie uczestniczyły w głosowaniu. W ten sposób podobnie jak w Komisji Politycznej — na posiedzeniu plenarnym 35 delegacji nie poparło skargi kuomintangowskiej. Głosowały za nią delegacje Stanów Zjednoczonych, Brazylii, Syrii, Kolumbii, Kuby i szeregu innych krajów południowo-amerykańskich, ślepo podporządkowane Stanom Zjednoczonym oraz niektóre z najbardziej zaprzęgnięte Stanom Zjednoczonym satelitów — jak delegacje Grecji i Turcji.

Każdy rozumie — mówił dalej dr Suchy — iż traktat, w sprawie którego demagogicznie oskarża się Związek Radziecki, — zastąpiony został nowymi traktatami o wiele szerszymi i odpowiedzialnymi w naszym interesie Chin Ludowych i Związku Radzieckiemu.

Podkreślając, że wystąpienie przedstawicieli Kuomintangu było tylko powtórzeniem starych oszczerczych przeciwko narodowi chińskiemu, Jego rządowi ludowemu i przeciwko Związkowi Radzieckiemu oraz, że podjętowane było chęcią „słownego odwetu” za klęskę zadaną Kuomintangowi przez naród chiński — dr Suchy stwierdził, iż Kuomintang żywi obecnie nadzieję, że koła rządzące Stanów Zjednoczonych wraz z innymi państwami kolonialnymi rozpoczyna szeroko zakrojone operacje wojskowe przeciwko Chinom. Te nadzieje klikki Kuomintangu były niewątpliwie oparte na znajomości celów rządu Stanów Zjednoczonych na Dalekim Wschodzie. Dlatego właśnie rezolucja Kuomintangu, mimo braku jakiegokolwiek nowych „dowodów”, znalazła się obecnie na sesji ONZ.

Przypominając pogroźki i wypowiedzi delegatów trzech mocarstw zachodnich, a zwłaszcza Stanów Zjednoczonych w Komisji Politycznej, świadczące, że rząd amerykański przygotowuje się do zaatakowania Chin w dogodnym dla siebie momencie, dr Suchy stwierdził, iż ten spiszek przeciw-

Nowa porażka delegacji amerykańskiej w ONZ

PARYŻ, niedziela

Delegacja amerykańska poniosła na plenarnym posiedzeniu Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych nową porażkę.

Jak wiadomo, w Komisji Prawnej toczyła się przez przeszło 2 tygodnie dyskusja nad sprawą definicji agresji, przy czym delegacja amerykańska usiłowała bronić tezy, że pojęcie agresji nie da się w ogóle zdefiniować. Machinacje przedstawicieli amerykańskich, zmierzające do unie możliwienia powzięcia przez ONZ uchwały w sprawie agresji, ażeby ułatwić kołom rządzącym Stanów Zjednoczonych ich plany sprowokowania nowej wojny, zakończyły się całkowitym niepowodzeniem. Komisja Prawna uchwaliła projekt rezolucji stwierdzający, że definicja agresji jest możliwa i że uchwała w tej sprawie powinna być powzięta na VII sesji Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych. Projekt rezolucji został uchwalony w Komisji Prawnej 28 głosami przeciwko 12.

Ten projekt rezolucji znalazł się na porządku obrad Plenum Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych.

Rezolucja ta została uchwalona przez Plenum Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych głosami 30 delegacji (o 2 głosy więcej niż w Komisji Prawnej). Ośmiu delegatów wstrzymało się od głosu. Przeciwnie projektowi rezolucji Komisji Prawnej głosowało 12 delegacji z delegatem Stanów Zjednoczonych na czele.

W ten sposób próba delegacji Stanów Zjednoczonych, by unie możliwić zdefiniowanie pojęcia agresji przez ONZ zakończyła się całkowitą porażką.

Spisek amerykański w Burmie

MOSKWA, niedziela

Agencja Tass donosi z Karaczi (stolica Pakistanu), że dziennik „Imroz” w artykule wstępnym pt. „Spisek amerykański w Burmie” pisze m. in.: — niedawno, podczas obrad Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych w Paryżu zdemaskowane zostały intrzygi amerykańskie w Burmie.

Przedstawiciel Burmy — pisze dalej „Imroz” — domagał się, by rząd Stanów Zjednoczonych usunął z Burmy „swych przyjaciół”, a my ze swej strony całkowicie popieramy to żądanie.

Stany Zjednoczone chcą rozpetać nową agresję przeciwko Chińskiej Republice Ludowej tym razem od strony Burmy — pisze dziennik pakistański. — Trzeba pamiętać, że Burma i Pakistan mają wspólną granicę.

Jeśli w Burmie wybuchnie wojna, to Pakistan zostanie niewątpliwie do tej wojny wciągnięty.

Jest więc rzeczą konieczną, ażeby rząd Pakistanu poczynił na forum ONZ odpowiednie kroki i żeby zażądał natychmiastowego wycofania wszystkich wojsk obcych z obszaru Burmy — stwierdza w zakończeniu „Imroz”.

Nowe wyroby przemysłu rolnego i spożywczego

WARSZAWA, niedziela

I rzemysł rolny i spożywczy przygotowuje się do wypuszczenia na rynek szeregu nowych artykułów spożywczych. Wyprodukowano już m. in. kilkanaście nowych gatunków zup w kostkach. Są to zupy owocowe, jak np. wiśniowa i jagodowa oraz zupa fasolowa z ziemniakami. Ukazują się w sprzedaży kostki kaszy jęczmieńnej z grzybami i tuszkiem oraz wszelkiego rodzaju kostki kasz z jarzynami. Będą one gotowe do spożycia po dodaniu wody i odgrzaniu bez konieczności dodawania jakiegokolwiek przypraw.

Poza tym ukazują się na rynku w najbliższym czasie namłaski cynamonu w proszku oraz rodzynki z owoców krajowych, nie różniące się pod względem smakowym ani odżywczym od importowanych.

Ukazę się również w sprzedaży nowy gatunek kawy w kostkach t. zw. „turystycznej”. Kawa ta będzie zawierała dodatek cukru i można będzie używać jej zaraz po rozpuszczeniu w wodzie bez dodawania cukru.

Komunikat dowództwa koreańskiej Armii Ludowej

W komunikacie ogłoszonym 3 lutego w Phenianie dowództwo naczelne koreańskiej Armii Ludowej donosi, że oddziały Armii Ludowej w ścisłym współdziałaniu z ochotnikami chińskimi prowadzą nadal na wszystkich frontach walki, z nacierającymi wojskami Interwentów amerykańsko-angielskich i wojskami lisymanowskimi, które ponoszą znaczne straty w ludziach i sprzęcie.

Artyleria przeciwlotnicza i specjalne oddziały strzelców przeciwlotniczych Armii Ludowej zestrzeliły 3 samoloty nieprzyjacielskie.

Ze sportu

Mistrzostwa hokejowe Opolszczyzny

Staraniem Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej zorganizowano w dniach 2 i 3 bm. na lodowisku KS Budowlani w Opolu mistrzostwa klasy wojewódzkiej w hokeju na lodzie, w których udział bierze 6 drużyn: KS Unia Racibórz, KS Unia Kluczbork, KS Unia Krupski Młyn, KS Unia Kędzierzyn oraz ZS Gwardia i KS Budowlani z Opola.

W czasie dwudniowych rozgrywek pierwszej rundy uzyskano następujące wyniki:

Unia Kluczbork — Budowlani 1b 4:2 (1:1, 1:1, 2:0).

Unia Kędzierzyn — Budowlani 1b 8:1 (1:1, 5:0, 2:0).

Unia Kluczbork — Unia Krupski Młyn 14:0 (4:0, 4:0, 6:0).

Unia Kędzierzyn — Unia Kluczbork 3:1 (1:1, 1:0, 1:0).

Budowlani 1b — Unia Krupski Młyn 15:1 (3:0, 3:1, 9:0).

Poziom zawodów i sędziowania słaby, (jp)

Lud francuski nie dopuści do faszyzacji Francji

Uchwała Biura Politycznego KC
Francuskiej Partii Komunistycznej

PARYŻ, niedziela

Biuro Polityczne Komitetu Centralnego Francuskiej Partii Komunistycznej (FPI) ogłosiło komunikat, w którym wyraża energiczny protest przeciwko decyzji rządu w sprawie zakazu tradycyjnej lutowej manifestacji republikańskiej w rocznicę udratowania zamachu faszystowskiego z 1934 r.

Podkreślając, że manifestacje takie były jedynie zabronione podczas okupacji hitlerowskiej, komunikat Biura Politycznego FPI stwierdza, że decyzja rządu jest jeszcze jednym dobitnym dowodem faszyzacji kraju w imię interesów okupantów amerykańskich, dla których dyktatura faszystowska jest najpewniejszym środkiem kolonizacji Francji i przygotowań wojennych. Świadczą o tym również zakazy zjazdu obrońców pokoju w Marsylii.

Biuro Polityczne FPI wzywa masy pracujące Francji, wszystkich demokratów i antyfaszystów do udziału w akcji protestacyjnej i do przygotowania, wbrew zakazowi rządu, manifestacji we wszystkich zakładach pracy i we

wszystkich miejscowościach Francji. Lud francuski będzie się domagał w tym dniu poszanowania prawa zebrania i manifestacji zagwarantowanego konstytucją i wyraził zdecydowaną wolę niedopuszczenia do faszyzacji Francji.

Jednocześnie Biuro Polityczne FPI wyraża ponownie pełną solidarność klasy robotniczej i ludu Francji z ludem tunińskim, walczącym o wolność i niezależność.

Bezprawne uwięzienie redaktora naczelnego organu Duńskiej Partii Komunistycznej

KOPENHAGA, niedziela.

W dniu 29 stycznia władze duńskie aresztowały i uwięziły redaktora naczelnego organu Komunistycznej Partii Danii — „Land Og Folk” — Berge Houmanna, pod zarzutem rzekomego „znieważenia” głównego prokuratora Danii — Pila.

Rzekome „znieważenie” prokuratora Pila polegało na tym,

że Houmann ogłosił szereg artykułów, w których zdemaskował zamiar prokuratury umorzenia sprawy znanej firmy duńskiej „Wright, Thomsen og Kjoer”, która współpracowała z Niemcami podczas okupacji Danii.

Aresztowanie i uwięzienie Houmanna wywołało wielkie oburzenie w postępowych kołach społeczeństwa duńskiego.

Konstytucja wyzwolonego narodu

Stefan Jędrzychowski

Opracowany przez Komisję Konstytucyjną projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwierdza w art. 1, że Polska Rzeczpospolita Ludowa jest państwem demokracji ludowej. W ten sposób Konstytucja utrwaliła fakt, że w Polsce Ludowej została obalona władza klas posiadających, władza kapitalistów i obszarników, że doszły do władzy masy ludowe z klasą robotniczą na czele. W tym samym artykule pierwszym projektu Konstytucji, punkt drugi wyjaśniał dobitnie i w sposób niedwuznaczny treść polskiej demokracji ludowej: „W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej władza należy do ludu pracującego miast i wsi”.

Jest to pierwsza Konstytucja w dziejach naszego narodu, która dzięki dokonaniu przemianom historycznym może stwierdzić, że władza w Polsce należy do ludu pracującego miast i wsi, do ogromnej większości ludzi, dawniej uciskanych i eksploatowanych. Nowa Konstytucja — oświadczył na posiedzeniu Komisji Konstytucyjnej z dn. 23. 1. 1952. Bierut — ma być „Wielką Kartą zwycięskich osiągnięć i utrwalonych na zawsze zdobyczy społecznego polskiego ludu pracującego, który stał się rzeczywistym gospodarzem swego kraju, jedynym i wolnym twórcą losów narodu, gwarantem jego rosnącej siły, niezawodną ostoją jego wielkiej przyszłości”. Dzięki temu Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest najbardziej demokratyczna ze wszystkich konstytucji polskich. Postępowa na owe czasy konstytucja 3 maja 1791 r. obalała wprawdzie monopol magnatów i szlachty na sprawowanie władzy w Polsce, nie mogła jednak wyjść poza ramy władzy klas posiadających.

Gdy Polska powstała w 1918 roku jako niepodległe państwo, władze państwowe zagarnęły klasę posiadającą — wielką burżuazję i obszarników. Walka mas pracujących o władzę, promienowanie Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, wzrost roli rewolucyjnej w całej Europie, zmuszały polskie klasy posiadające do operowania frazesem de-

mokratycznym. Dlatego burżuazyjna konstytucja marcowa 1921 roku proklamowała zasadę zwierzchnictwa narodu. Zasada zwierzchnictwa narodu była jednak w rękach twórców konstytucji marcowej jedynie oszukańczym frazesem mającym zamaskować fakt, że w istocie rzeczy władza znajdowała się jedynie w rękach do brze sytuowanej i zabezpieczonej mniejszości — wielkiej burżuazji i obszarników, podczas gdy masy ludowe, robotnicy i chłopci pracujący odsunęli byli od udziału w rządach. Nie zmieniło tego faktu istnienie w sejmie posłów różnych burżuazyjnych partii — od edencji po „Płast” — aż do „Wyzwolenia” i PPS. Wszystkie te partie występując pod różnymi nazwami i z różnymi programami, w tej liczbie „ludowymi” i „socjalistycznymi” działały na podstawie i w ramach istniejącego ustroju kapitalistycznego, sprawowały rządy w imieniu i w interesach wielkiej burżuazji i obszarników. Ich przedstawiciele rządili w państwie, sami z kolei wysługując się potężniejszym od siebie zagranicznym imperialistom.

Dyktatura sanacyjna, doszedłszy do władzy w drodze przewrotu majowego w 1926 roku, jawnie przekształciła wszelkie pozory demokracji. Nawet pusty frazes o zwierzchnictwie narodu został wyrzucony z konstytucji kwietniowej 1935 r. Zastąpiono go zasadą zwierzchnictwa sanacyjnego prezydenta, ale jest oczywiste, że sanacyjny prezydent był tylko reprezentacyjną figurą faszyzowskiej dyktatury sanacyjnej, wyrażającą rządy największego monopolistycznego kapitału, polskiego i zagranicznego, i ściśle z nim związanych wielkich obszarników.

W gruncie rzeczy te same siły klasowe przy pomocy zmienionych metod rządziły państwem polskim przez cały czas od roku 1918 do 1939. Po roku 1926 tendencje monopolistyczne wielkiego kapitału niestęchły, lecz zaostriły i najbardziej reakcyjne grupy wielkiego kapitału i obszarnictwa odsunęły od udziału we władzy pewne warstwy średniej burżuazji, mające w

poprzednim okresie pewien wpływ na rządy. Masy pracujące, a zwłaszcza robotnicy i chłopci, nie tylko byli przez cały czas istnienia Polski burżuazyjno-obszarniczej odsunęli od władzy, ale byli uciskani przez aparat burżuazyjno-obszarniczy państwa, które rzucało na szalę walki przeciw masom ludowym wszystkie swoje atuty — policję, sądy, więzienia, nierządnie używając wojska do tłumienia wystąpień robotniczych.

Krwawe pacyfikacje, wymierzone przeciwko chłopom polskim, ukraińskim i białoruskim były tylko najbardziej jaskrawym przejawem stałej polityki ucisku klasowego i narodowego, prowadzonej przez burżuazyjno-obszarnicze państwo. Przedstawiciele inteligencji dopuszczali byli do stanowisk państwowych przez klasy rządzące o tyle tylko, o ile pomagali im w utrzymaniu w ryżach i posłuszeństwie masy pracujące, o ile reprezentowali i przeprowadzali politykę klas posiadających.

Główną funkcją państwa kapitalistycznego — obszarniczo — było utrwalenie ustroju kapitalistycznego wraz z tymi przeżytkami feudalizmu, jakie reprezentowało obszarnictwo, było zabezpieczenie go przed walką rewolucyjną mas pracujących, utrzymanie mas pracujących w ucisku. Polska Rzeczpospolita Ludowa, jako państwo demokracji ludowej, w którym władza należy do ludu pracującego miast i wsi, stawia sobie zadanie nie utrwalenia ustroju opartego na wyzysku, lecz przeciwnie, zlikwidowania tego ustroju. Poczyniło ono już ogromny krok naprzód na drodze zniesienia wszelkiego wyzysku i zbudowania ustroju socjalistycznego przez przeprowadzenie podstawowych reform — reformy rolnej, nacjonalizacji przemysłu, nacjonalizacji banków, wprowadzenie monopolu handlu zagranicznego oraz przez doprowadzenie do rozwoju spółdzielczości w jej różnych formach, a w tej liczbie rolniczej spółdzielczości produkcyjnej, oraz przez

planowe rozwijanie gospodarki socjalistycznej we wszystkich dziedzinach.

Zwarte i wyczerpujące zarządzenie sformułowane zadań państwa ludowego, jakie daje art. 3 projektu Konstytucji, w najbardziej wyraźny sposób uwydatnia charakter naszego państwa, jako państwa ludu i dla ludu w przeciwieństwie do państwa kapitalistycznego, służącego do utrzymania mas ludowych w systemie wyzysku i ucisku.

W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zgodnie z art. 2 projektu Konstytucji lud pracujący sprawuje władzę przez swych przedstawicieli, wybieranych do Sejmu i do Rad Narodowych w wyborach powszechnych, równych i bezpośrednich, w tajnym głosowaniu. Na czele organów władzy państwowej stoją u nas rzeczywiste przedstawiciele mas ludowych, związani z masami ludowymi i służący ich interesom. W tzw. demokracjach burżuazyjnych na czele organów władzy i organów administracji państwowej, stoją z reguły, wierzni agenci klas posiadających, związani z nimi i służący ich interesom. W epoce imperializmu w coraz większym mierze następuje zrastanie się aparatu państwa burżuazyjnego z monopolistycznym kapitałem. Oto np. parę przykładów ze Stanów Zjednoczonych.

W. Averell Harriman, doradca prezydenta Trumana do spraw polityki zagranicznej jest wspólnikiem firmy „Brown Brothers Harriman and Co.”, wiceprezidentem linii kolejowych „Union Pacific Railroad”, b. dyrektorem morganowskiego banku „Guaranty Trust Co. of New York”, „Western Union Telegraph Co.”, linii kolejowych „Illinois Central Railroads” i innych towarzystw kolejowych i okrętowych.

John Foster Dulles, doradca Trumana, zastępca przewodniczącego delegacji USA do ONZ jest dyrektorem „International Nickel Co. of Canada”, dyrektorem „American Agricultural Chemical Co.”, „Bacocock and Corp.”, „American Bank Note Co.”, członkiem rady nadzorczej „Bank of New York” i „Fifth Avenue Bank”, wspólnikiem firmy prawniczej „Wall Street Sullivan and Cromwell”, reprezentującej interesy Morgana i Rockefellera.

Charles E. Wilson — dyrektor Urzędu Mobilizacji Gospodarczej, jest b. prezesem „General Electric Co.” i dyrektorem morganowskiego banku „Guaranty Trust Co.”. Po wycofaniu się z koncernu „General Electric” Wilson otrzymuje od tego koncernu 62.000 dolarów rocznie tytułem renty.

Rzecz jasna, że ludzie ci i im podobni nie reprezentują w żadnym razie narodu amerykańskiego. Reprezentują oni interesy wielkiego kapitału monopolistycznego i w szczególności interesy swoich własnych koncernów. W państwie demokracji ludowej, jakim jest Polska Rzeczpospolita Ludowa, stanowiska państwowe obsadzone są przez ludzi znanych masom ludowym, związanych z masami ludowymi i reprezentujących interesy mas ludowych. Gwarantuje tego stanowi ważne postanowienie projektu Konstytucji, że przedstawiciele ludu w Sejmie i w Radach Narodowych są odpowiedzialni przed swymi wyborcami i mogą być przez nich odwołani. A więc każdy przedstawiciel, który by nadużył zaufania swoich wyborców i przestał służyć interesom mas ludowych, może być przez tych, którzy go wybierali odwołany i pozbawiony swego stanowiska.

Wszystkie organy władzy i administracji państwowej działają na podstawie przepisów prawa, a prawa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej są wyrazem interesów i woli ludu pracującego (art. 4 projektu).

Art. 5 projektu Konstytucji głosi iż „wszystkie organy władzy i administracji państwowej opierają się w swej działalności na świadomym, czynnym współdziałaniu najszerzych mas ludowych i obowiązane są:

- 1) zdawać narodowi sprawę ze swej działalności,
- 2) uważnie rozpatrywać i uwzględnić słuszne wnioski, zażalenia i życzenia obywateli w myśl obowiązujących ustaw;
- 3) wyjaśniać masom pracującym zasadnicze cele i wytyczne polityki władzy ludowej w poszczególnych dziedzinach działalności państwowej, gospodarczej i kulturalnej”.

Te artykuły projektu Konstytucji zabezpieczają nieustanną, żywą więź pomiędzy aparatem państwa ludowego a masami pracującymi. Jako najlepszy i najbardziej skuteczny środek ochrony aparatu państwowego przed schorzeniami biurokratycznymi.

Głęboko demokratyczny charakter Konstytucji Polski Ludowej ujawnia się w rozdziale 7, omawiającym podstawowe prawa i obowiązki obywateli. Postanowienia Konstytucji ujmują w formę prawną i utrwalają proces nieustannego pomnażania zdobytych ludu pracującego, uamieniania i rozszerzania praw i wolności obywateli. Konstytucja zapewnia obywatelom podstawowe prawa: prawo do pracy, prawo do ochrony zdrowia oraz do pomocy w razie choroby lub niezdolności

do pracy, prawo do nauki, prawo do korzystania ze zdobyczy kultury i do twórczego udziału w rozwoju kultury i nauki. Konstytucja zapewnia kobiecie pełne równouprawnienie z mężczyzną. Wszystkim obywatelom niezależnie od narodowości, rasy i wyznania Konstytucja zapewnia równą prawa. Konstytucja zapewnia obywatelom wolność sumienia i wyznania, wolność słowa, druku, zgromadzeń i wleceń, pochodów i manifestacji, prawo zrzeszania się, prawo zwracania się do wszystkich organów państwa ze skargami i zażaleniami, netykalność osobistą, nienaruszalność mieszkani i tajemnic korespondencji.

Konstytucja burżuazyjne niekiedy obiecuje obywatelom pewne prawa i wolności, nie tracząc się jednak o rzeczywistnienie tych praw, nie dają żadnych realnych gwarancji ich rzeczywistnienia. Dlatego też w ustroju burżuazyjnym z praw i wolności obywatelskich mają możliwość korzystać tylko przedstawiciele klas posiadających, a robotnicy i chłopci pozbawieni są tej możliwości.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, idąc śladem wielkiej, najbardziej demokratycznej na świecie Konstytucji Stalnowskiej, nie ogranicza się do sformułowania praw i wolności obywatelskich, ale zarazem ustanawia realne gwarancje ich rzeczywistnienia.

„Właściwością projektu nowej Konstytucji — mówił tu. Stalin w referacie o projekcie Konstytucji ZSRR w listopadzie 1936 r. — jest to, że nie ogranicza się on do stwierdzenia formalnych praw obywateli, lecz przenosi punkt ciężkości na sprawę zagwarantowania tych praw, na sprawę środków realizacji tych praw. Nie proklamuje po prostu równości praw obywateli, lecz zabezpiecza ją również przez ustawowe usankcjonowanie faktu likwidacji reżimu wyzysku, faktu wyzwolenia obywateli z wszelkiego wyzysku. Nie proklamuje po prostu prawa do pracy, lecz zabezpiecza je również przez ustawowe usankcjonowanie faktu, że w społeczeństwie radzieckim nie ma kryzysów, faktu unicestwienia bezrobocia. Nie proklamuje po prostu wolności demokratycznych, lecz zabezpiecza je również w trybie ustawodawczym za pomocą odpowiednich środków materialnych. Dlatego też jest rzeczą zrozumiałą, że demokratyzm projektu nowej Konstytucji nie jest „zwykłym” i „ogólnie używanym” demokratyzmem w ogóle, lecz demokratyzmem socjalistycznym”.

Ta podstawowa właściwość Konstytucji Stalnowskiej cechuje również i nasz projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Prawa obywatelskie i wolności demokratyczne, proklamowane przez Konstytucję, nie są jak w konstytucjach burżuazyjnych fikcyjne dla ogromnej większości społeczeństwa, lecz przeciwnie są one w pełni realne, gdyż są one gwarantowane przez utrwalone w Konstytucji wielkie rewolucyjne reformy społeczne państwa ludowego, przez osiągnięcia budownictwa socjalistycznego, przez odpowiednie środki materialne, którymi dysponuje państwo ludowe.

Rzecz jasna, że Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie może zapewnić niektórych praw obywatelskich w sposób tak pełny i tak powszechny jak Konstytucja Stalnowska, konstytucja państwa zwycięskiego socjalizmu. Projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uwzględnił realny fakt, że nasze państwo dopiero buduje socjalizm, jest na drodze do socjalizmu, że wprawdzie stosunki społeczne oparte na wyzysku zostały w wielu gałęziach gospodarki wyparte przez stosunki socjalistyczne, niemniej jednak wyzysk nie został jeszcze całkowicie zlikwidowany, istnieje jeszcze sektor kapitalistyczny w niektórych gałęziach gospodarki, a rolnictwo jest jeszcze w przeważającym stopniu oparte na indywidualnej drobnotwarowej gospodarce chłopskiej.

Dlatego też projekt Konstytucji ujmuje niektóre prawa obywatelskie z punktu widzenia ich stopniowego i systematycznego rozwoju w miarę postępów budownictwa socjalistycznego. Myśl tę wyraża, zwłaszcza art. 57 projektu Konstytucji: „Polska Rzeczpospolita Ludowa, utrwalając i pomnażając zdobycze ludu pracującego uamienia i rozszerza prawa i wolności obywateli”.

Nie zmienia to jednak faktu, że Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podobnie jak Konstytucja Stalnowska, która stała się wzorem i natchnieniem dla twórców naszej Konstytucji, nie tylko proklamuje prawa obywatelskie i wolności demokratyczne, ale i gwarantuje ich realizację.

Na tym, obok charakteru władzy, istoty i zadań państwa ludowego — polega właściwość Konstytucji, która czyni ją najbardziej demokratyczną Konstytucją w dziejach narodu polskiego, Konstytucją narodu wyzwolonego z ucisku politycznego i z imperialistycznego i kapitalistycznego wyzysku.

[Przedruk z „Trybuny Ludu”]

Omawiamy projekt Konstytucji

Władza należy do ludu pracującego miast i wsi

Artykuł 1, rozdziału I-go projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwierdza:

„Polska Rzeczpospolita Ludowa jest państwem demokracji ludowej”.

„W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej władza należy do ludu pracującego miast i wsi”.

W tych zwężonych, krótkich sformułowaniach zawarta jest ogromna dynamika rewolucyjna; są one świadectwem wielkiego przełomu, który dokonał się w naszym życiu, w życiu naszego narodu. Władza należy do ludu. Ojczyzną naszą rządzi klasa robotnicza w sojuszu z pracującym chłopstwem. Gospodarzem jej są wszyscy ludzie pracy — cały naród.

Konstytucje burżuazyjne nie mogły pozwolić sobie na powiedzenie narodowi głośno kto rządzi krajem.

Przypomnijmy sobie kto rządził Polską przed wojną. Kto rządził przed wojną tu na Opolszczyźnie. Kto miał decydujący głos w sprawach państwowych, kim byli sanacyjni dygnitarze w Polsce, czy dygnitarze hitlerowscy na tych ziemiach i czyich majątków strzegli?

Cała władza znajdowała się w rękach kapitalistów i obszarników. Do nich należały fabryki i kopalnie, niezmierzone pola ziemie. Związani z wszechwładnymi międzynarodowymi monopolami polscy czy niemieccy przemysłowcy, bankierzy, obszarnicy niepodzielnie rządzili krajem.

I tak na przykład w Polsce:

Dwa potężne koncerny: amerykańsko - niemiecko - polska spółka akcyjna „Wspólnota Interesów” i grupa hut „Pokoły” obejmowały 42 proc. krajowej produkcji koksu, 70 proc. surowki żelaza, 66 proc. stali, 71 proc. produktów walcowanych, 74 proc. wyrobów kutech. W przemyśle włókienniczym — jednym z podstawowych przemysłów Polski międzywojennej — rządzili trzy potężne spółki akcyjne: Wiczeńska Manufaktura, Schelbler — Groman i Poznański, skupiające w swych rękach 35 proc. ogólnej ilości wierzchni.

Wszelkimi przemysłowcy i obszarnicy mieli głos decydujący. Oni faktycznie rządzili, uzależniając kraj od obcej woli i obcych interesów, nie cofając się przed przekreśleniem jego suwerenności, spychając Polskę do roli półkolonii kapitału zagranicznego i wasala wielkich mocarstw. „Niestuszenie by było, gdybyśmy mówili o sobie i o rządzie „my i oni!” — stwierdzał z całą otwartością w 1928 r. przedstawiciel kapitału, prezes tzw. „Lewiatana”, Wierzbicki — bo nasze idee wzajemnie do siebie przyskakują”.

To klasowe oblicze państwa znajdowało swój wyraz na każdym kroku, znajdowało również swój wyraz w składzie Sejmu i Senatu, które mieniły się cynicznie „przedstawicielami narodu”.

W roku 1935 na 205 posłów było 70 obszarników i kulków, 16 wielkich fabrykantów i kupców, 41 urzędników sanacyjnych, 8 wyższych wojskowych, 4 duchownych, 19 adwokatów i notariuszy, 3 rzemieślników. „Ani jednego robotnika, ani jednego chłopca pracującego...”

W ciągu siedmiu lat, które minęły od pamiętnego Manifestu Lipcowego, masy pracujące miast i wsi stały się gospodarzem kraju. Do klasy robotniczej, do pracującego ludu należały fabryki i huty, kopalnie, transport, banki. Obszarnictwa ziemia została rozdzielona pomiędzy pracowitych gospodarzy — chłopów bezrolnych, małorolnych i częściowo średniorolnych. Lud, który ujął władzę w swe ręce, przepełnił raz na zawsze z naszego kraju kapitalistów i obszarników, rubusów, którzy dewastowali i obcym monopolom wyprzedawali bogactwa narodu. O naszej gospodarce, o losach naszej ojczyzny nie decydują już ani amerykańscy, ani hitlerowscy, ani francuscy, ani roduzi kapitaliści. Decyduje górnik i włókiennik, murarz i chłop pracujący, inżynier, uczonej i artysta. Wyzwolona z ucisku i wyzysku klasa robotnicza i pracująca chłostwa, ująwszy władzę w swe ręce, odbudowały kraj ze zniszczeń, wydobły go z ciemnoty i zacofania, sprawiły, że rozkwita Nową Hutą i Żeraniem, Gorzowem, Włozowem, Kędzierzynom.

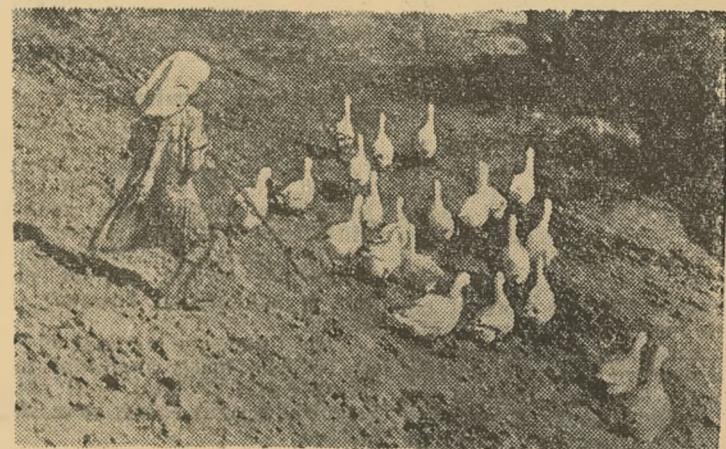
Dzięki władzy ludowej nieustannie wzrasta potencjał gospodarczy naszej ojczyzny. W porównaniu z 1938 rokiem wartość produkcji przemysłowej przypadająca na 1 mieszkańca wzrosła czterokrotnie, a dochód narodowy przypadający na 1 obywatela w porównaniu z latami przedwojennymi osiągnął poziom około 230 proc.

Lud pracujący miast i wsi buduje Polską Rzeczpospolitą Ludową, buduje państwo socjalistyczne.

Poprzez jednolite organa władzy ludowej — Rady Narodowe, chłop, robotnik, inteligent pracujący bierze udział w kierowaniu państwem. Suwerenne prawa narodu realizuje Sejm, składający się w ogromnej większości z robotników i chłopów, Sejm będący przedstawicielami narodu.

Na kierowniczych stanowiskach państwowych znajduje się coraz więcej robotników i chłopów; nowy aparat państwowy przystosowany jest do potrzeb państwa ludu pracującego miast i wsi. Na miejscu dawnego państwa dyktatury kapitalistycznej — obszarniczej powstało i utrwalilo się w zacietej walce z wrogiem klasowym, z międzynarodową reakcją państwo demokracji ludowej, które „stało się orężem ludu pracującego, służy do łamania oporu klas odsunętych od władzy, jest państwem robotników i chłopów, narzędziem gospodarki planowej i nowych form ustrojowych rozwijających się ku socjalizmowi”. (Bierut)

Dawniej...

Praca w kulkach zamiast szkoły. Analfabetizm i ciężki trud zamiast radośnego dzieciństwa — oto los biednego dziecka wiejskiego w ustroju burżuazyjnym. — Zdjęcie z 1935 roku. Foto: CAR

...i dziś

Z art. 62 Projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: „obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do korzystania ze zdobyczy kultury i do twórczego udziału w rozwoju kultury narodowej. Prawo to zapewniają coraz szerzej: rozwój i udostępnienie ludowi pracującemu miast i wsi wydawnictw książkowych i prasy...” — Na zdjęciu: W Polsce Ludowej młodzież miast i wsi szeroko korzysta z licznych bibliotek

Pierwszy podział dochodu w Zrzeszeniu Uprawy Ziemi w Kornicy

Rok wspólnego gospodarowania na 164 ha ziemi według statutu spółdzielni produkcyjnej I typu — Zrzeszenia Uprawy Ziemi był dla spółdzielców w Kornicy w pow. raciborskim, okresem cennych doświadczeń w pracy zespołowej, zwycięskiej walki z trudnościami i pierwszych sukcesów.

Po usunięciu ze swych szeregów, ukrytych wrogów, spółdzielcy z Kornicy potrafili, wzmacniając dyscyplinę, wzorowo wykonać wszystkie prace polowe, co przyniosło im wysokie zbiory, o wiele wyższe od zebranych w indywidualnych gospodarstwach sąsiadów.

I tak np. przeciętnie z ha jeźmienia zebrali 22,5 q, podczas gdy chłopci indywidualni zbierali tylko 15 q, zaś z ha żyta spółdzielcy zebrali po 16 q, a w indywidualnych gospodarstwach chłopskich zbierano po 12 q. Szczególnie wysokie plony osiągnęli spółdzielcy z uprawy lnu. Za len z obszaru 6 ha otrzymali oni 13 tysięcy zł dochodu.

Tak wysokie plony zebrane z pól uprawianych zespołowo, wzbudziły zainteresowanie spółdzielczością produkcyjną chłopów indywidualnych w całej okolicy, a w spółdzielcach umocniły przekonanie o słuszności obranej drogi.

Obok aktywistów spółdzielni takich jak Piotr Machalski, Paweł Holupczak, Nikodem Wycisk, Augustyn Sitek i Jan Kasper, w pracy nad umocnieniem spółdzielni duże zasługi położyły kobiety — żony i córki spółdzielców. Większość kobiet jak np. Lucja Masztalerz i Róża Ciemiega, Dorota Staniek, Elżbieta Litke, Gertruda Galobek pracowały bardzo wydajnie w czasie żniw, omiotów i siewów, pomagając swoim przykładem innym spółdzielcom. Kobiety w dużej mierze przyczyniły się do tego, że spółdzielnia w Kornicy ukończyła żniwa o wiele wcześniej niż gospodarze indywidualni oraz pierwsza w powiecie raciborskim ukończyła omoty wszystkie.

Przemysł maszyn rolniczych rozpoczyna produkcję narzędzi przystosowanych do ciągnika

W roku bieżącym przemysł maszyn rolniczych przystępuje do wykonania prototypów narzędzi rolniczych dostosowanych do ciągnika marki „Zetor”. Ciągniki te są wyposażone w specjalne urządzenia, umożliwiające traktoryczcele, niezależnie od kierowania ciągnikiem, także całkowitą obsługę pluga czy innego narzędzia. Dotychczas do obsługi sprzętu rolniczego, docierającego do ciągnika, oprócz traktorzysty konieczny był robotnik.

stkich zbóż i dostawy ziemiopłodów.

Rok wspólnego gospodarowania przyniósł spółdzielcom z Kornicy wyraźną poprawę warunków bytowych. Dzieląc plony całorocznej pracy, członkowie z radością i dumą stwierdzili, że wysiłki ich siołci zostały nagrodzone.

Podziału dochodu dokonano według ziemi wniesionej do spółdzielni, oraz według ilości prac wykonanych członkami rolniczymi. W wyniku podziału dochodu, składająca się z ojca i 2 córek, wniosła do spółdzielni 4,38 ha ziemi i otrzymała razem: 16,7 q żyta, 7,30 q pszenicy ozimej, 4,64 q jeźmienia, 17,3 q owsa, 2 q pszenicy jarej, prawie 12,5 q słomy, kilkanaście kg cukru

Robotnicy przemysłu leśnego i drzewnego współzawodniczą o tytuł najlepszego zakładu w kraju

Robotnicy leśni i drzewni zainicjowali nową formę współzawodnictwa o tytuł najlepszego zakładu przemysłu leśnego i drzewnego w kraju. W podejmowanych obecnie zobowiązaniach załogi poszczególnych zakładów postanawiają, że w każdym miesiącu będą przekraczały wyniki jakiegoś osiągnięty w miesiącu poprzednim. W wyniku tego, plan — kwartał będzie wykonywane przedterminowo.

Do współzawodnictwa pierwsza przystąpiła załoga tartaku Nr 6 w Gołanicy k. Poznania, wzywając jednocześnie inne tartaki w Polsce do podjęcia podobnych zobowiązań.

Robotnicy tego tartaku zobowiązali się m. in. wykonać w 102 proc. jakościowo, ilościowo i wartościowo plan przetarcia na I kwartał rb.

Podobne zobowiązanie podjęli robotnicy Fabryki Suchoj Desty-

lacji Drewna w Fosowskim na Opolszczyźnie. Postanowili oni wykonać plan przerobu surowca w m-cu styczniu w 105 proc., w lutym w 105,2 proc. a w marcu w 105,5 proc. Specjalne zobowiązania podjęły poszczególne grupy robotników.

Grupa ob. Kwaśnego zobowiązała się przeładować dodatkowe ilości octanu wapnia, jakie otrzymała się w wyniku wykonania zobowiązań innych pracowników. Przyniesie to 108 tys. zł oszczędności w ciągu jednego kwartału.

Załoga Fabryki Suchoj Destylacji Drewna w Fosowskim wzywa wszystkie załogi zakładów chemicznych przemysłu leśnego do współzawodnictwa o tytuł „najlepszego zakładu w kraju”.

Kierowcy kolumny mechanicznej Bazy Transportowej Nr 2 Państwowego Centralnego Drzewnego w Świebodzinie: Stefan Kłapa, Wincenty Szynka i Antoni Przewoźny, zobowiązali się m. in. zaoszczędzić codziennie w lutym 51. paliwa, a w marcu — 7,5 l. oraz przekroczyć normę wywozu drewna, przewożąc ponad plan w m-cu lutym 300 m sześć. i w marcu — 450 m sześć.

Kierowcy ci wezwali wszystkie kolumny mechaniczne i kierowców Państw. Centralnego Drzewnego do współzawodnictwa o tytuł „najlepszego kolumny mechanicznej P. C. D. w kraju”.

Wyróżniające się we współzawodnictwie zakłady przemysłu leśnego i drzewnego otrzymują przedchodnie standardy i proporcje oraz wysokie nagrody pieniężne, ufundowane przez Zarząd Główny Z.N. Zaw. Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego R. P.

M. in. w roku bieżącym wybudowany zostanie prototyp pluga dostosowanego do ciągnika „Zetor”. Poza plugami produkowanymi będą również kultywatory do spulchniania ziemi oraz obsypniki do obsypywania roślin okopowych.

W okresie późniejszym przemysł maszyn rolniczych wyprodukuje szereg innych narzędzi, dostosowanych do ciągnika, —

W największym w Polsce ośrodku sportów zimowych w Zakopanem przebywają prócz narodowej kadry polskiej również zawodnicy Węgier, Czechosłowacji, NRD i Bułgarii. Przygotowują się oni do wyjazdu na Zimowe Igrzyska Olimpijskie. Naszymi gośćmi opiekują się starannie zarówno działacze sportowi jak i zgrupowani na obozie reprezentanci barw Polski.

Na zdjęciu: Grupa zawodniczek i zawodników węgierskich w czasie występów na wieczornicy, zorganizowanej w Ośrodku GKKF na Bystrem. CAF — fot. St. Wdowiński.

WYCHOWANIE FIZYCZNE i SPORT

Ekipa polska na Olimpiadę Zimową

Na Zimowe Igrzyska Olimpijskie, jakie odbędą się w Oslo, wyjeżdża polska ekipa sportowa, licząca ponad 60 osób.

W skład ekipy wchodził drużyna hokejowa oraz narciarze: Marusarz Stanisław, Kula, Tajner, Wleczorek, Węgrzynkiewicz, Gąsienica — Daniel (dwaj ostatni startować będą jedynie w konkursie przedolimpijskim), Marusarz Józef, Płonka, Czerniak, Gąsienica — Claptak, Gąsienica — Rój i Wawrytko, narciarzy: Grocholska, Kowalska i Rodelska.

W skład ekipy wchodził ponadto trzech lekarzy sportowi — śledztwo trenerów i sędziów, trzech dziennikarzy, oraz delegaci na odbywające się w czasie Olimpiady kongresy.

Na czele polskiej ekspedycji

stoi przewodniczący Polskiego Komitetu Olimpijskiego — Milecki.

Zwycięstwo hokeistów polskich w Pardubicach

31 ub. m. hokeistów polscy rozegrali w Pardubicach mecz z reprezentacją miasta, zwyciężając 9:4 (1:0, 2:2, 6:2). Zawodnikom przysłał do siebie około 10 tysięcy widzów. W pierwszym meczu Polacy zdominowali całą grę zespołową, jednak mało strzelali. W drugim meczu gra była na ogół wyrównana, natomiast w ostatnim meczu Polacy zdobyli zdecydowaną przewagę.

Bramki dla drużyny polskiej zdobyli: Lewacki — 3, Jęzak i Wróbel II — po 2, Gansiniec i Csorich — po 1.

Mistrzostwa Polski w jeździe szybkiej na lodzie

W pierwszym dniu mistrzostw Polski w jeździe szybkiej na lodzie odbyły się biegi sztafetowe żeńskie i męskie.

W sztafecie 4 x 500 m kobiet zwyciężył OWKS w czasie 4:14,6 przed Stalą 4:23,3.

W sztafecie męskiej 4 x 500 m zwyciężył OWKS Lublin w czasie 3:23,2, przed CWKS I 3:25,5 i Stalą 3:29. Startowało 7 sztafet. Tytuł mistrzowski zdobył CWKS I, gdyż OWKS Lublin startował poza konkursem.

W biegu 4 x 1.500 m mężczyzn zwyciężył CWKS I — 11:54,2 przed CWKS II, Budowlanymi i Gwardią.

Wyniki są znacznie słabsze niż podczas zawodów kwalifikacyjnych, na skutek złych warunków lodowych.

W piątek rozpoczęły się również mistrzostwa Polski w jeździe

figurowej na lodzie, w których udział bierze 13 zawodników, 9 zawodniczek i 2 pary.

Po pierwszym dniu mistrzostw w konkurencji zespołowej prowadził CWKS — 47 pkt. przed Stalą — 42 pkt.

Stanisław Marusarz ustala nowy rekord skoczni w Wiśle-Malince

Na skoczni w Wiśle-Malince odbył się konkurs skoków, z udziałem członków Kadry Narodowej.

Konkurs przyniósł następujące wyniki: 1) St. Marusarz — skoki: 67 — 72,5, — 78 m, nota 334,5 pkt., 2) Tajner — skoki: 68 — 70 — 72 m, nota — 321,5, 3) Wleczorek — skoki: 68 — 69,5 — 71 m, nota — 316,5 pkt., 4) Kula — skoki: 67 — 69 — 71 m, nota — 316 pkt., 5) Gąsienica Daniel — skoki: 65 — 69 — 69 m, nota — 313 pkt., 6) Węgrzynkiewicz — skoki: 64 — 67 — 69 m, nota — 303,5 pkt., 7) Kowalski, 8) Rasza, 9) Krzeptowski Daniel, 10) Grandys.

Stanisław Marusarz skokiem 78 metrów ustanowił nowy rekord skoczni.

W Gliwicach rozpoczęto sezon hokejowy

Na lodowisku w Gliwicach rozpoczęto pierwszy sezon hokejowy. W inauguracyjnym spotkaniu pomiędzy zespołami (między Bym a Budowlanymi Gliwice. Zwycięstwo odniósł zespół Ognia 9:3 (4:0, 2:0, 3:3). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Nikodemowicz 4, Paluch i Kubonik po 2, oraz Kopać 1, dla pokonanych zaś Cieśliewicz 2 i Kopać 1.

Liczne zgłoszenia do Ogólnopolskiego Turystycznego Raidu Narciarskiego

Liczba zgłoszonych drużyn na Ogólnopolski Turystyczny Raid Narciarski organizowany przez PTTK w dniach 7 — 10 lutego br. wzrosła w ostatnich dniach do ok. 400.

Z uwagi na wielką ilość zgłoszeń, organizatorzy wytyczyli trzy dalsze trasy, tak, że obecnie jest ich 18.

Trasy raidowe wymagają bardzo gruntownego przygotowania i znajomości podstawowych zasad turystyki narciarskiej, szczególnie w okolicach górskich.

Czerodniowy raid wymaga wielkiej wytrzymałości, odporności fizycznej i psychicznej.

Ważnym zagadnieniem jest odpowiednie przygotowanie sprzętu i punktu, ponieważ trasy przebiegają niejednokrotnie przez tereny odległe od zaludnionych osiedli.

Sukces zapaśników ZSRR

1 bm. odbyły się w Moskwie towarzyszące zawody zapaśnicze w stylu wolnym między reprezentacjami Finlandii i ZSRR. Był to pierwszy międzynarodowy występ zapaśników radzieckich w tej konkurencji. Zawody zakończyły się bezapelacyjnym zwycięstwem drużyny ZSRR — 8:0, przy czym w pięciu walkach reprezentanci ZSRR zwyciężyli przez położenie przeciwnika na łopatki.

Zwycięstwo drużyny radzieckiej jest tym cenniejsze, że w zespole fińskim wystąpiło wielu znanych na arenie międzynarodowej zawodników, wśród nich dwóch wicemistrzów świata i jeden mistrz Europy.

Wyniki: w wadze muszej Babajew pokonał w 9 min. na łopatki mistrza Europy Vittala, w wadze lekkiej Mametbekow wygrał z wicemistrzem świata Turkilla, w półciężkiej Dadaszew pokonał w 11 min. na łopatki Rulikka, w ciężkiej Jaltiryan już 59 sekundzie.

Budowlani — 6:1 Stal Wrocław

Na lodowisku Budowlanych w Opolu odbyło się towarzyskie spotkanie hokejowe pomiędzy zespołami Stal Wrocław i miejscowymi Budowlanymi, zakończone zwycięstwem gospodarzy w stosunku 6:1 (2:0, 2:0, 2:1).

Zespół zwycięzców zagrał w tym spotkaniu słabiej niż ostatnio i widać było u nich przemęczenie częstymi meczami.

Bramki uzyskali dla zwycięzców: Skroniewicz 2 oraz Strocik, Iwańcuk, Zolędziowski i Czech II po 1, dla pokonanych honorowy punkt uzyskał Jedrol.

Nowe władze ZS „Włókniarz” w Prudniku

W świetlicy Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Prudniku odbyło się nadzwyczajne walne zebranie wszystkich członków koła sportowego ZS „Włókniarz”, na którym dokonano wyboru nowych władz. Po sprawozdaniach złożonych przez kierowników poszczególnych sekcji wywazała się ożywiona dyskusja w której członkowie poddali krytyce słabą działalność istniejącego zarządu jak również błędy jakie on popełniał w swej pracy.

Hokeiści CSR zwyciężają hokeistów Szwecji

W międzypaństwowym meczu hokejowym Czechosłowacja — Szwecja, rozegranym w Pradze wobec 16 tysięcy widzów, zwyciężyli Czechosłowacy 3:1 (1:1, 0:0, 2:0). Prowadzenie dla Szwecji zdobył Petterson, bramki dla CSR strzelili: V. Bubnik, Danda i Barton.

TRYBUNA CZYTELNIKÓW

Budzimy biurokratów z nyskiego ZUS-u

Od naszego stałego czytelnika, zamieszkałego w Kietrze, a pracującego w Dolnośląskich Zakładach Wyrobu Pluszu i Dywanów w Kietrze, otrzymaliśmy list, w którym skarży się on na niewłaściwe postępowanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Nysie.

„Syn mój, korzystając z opieki naszego Rządu, studiuję od 1950 r. w Związku Radzieckim. W związku ze staraniami o przyznanie mi z tego tytułu zasiłku rodzinnego, polecono mi dostarczyć odpowiednie zaświadczenie. Mimo, że zaświadczenie dostarczyłem 5 miesięcy temu ob. Pyrkowej, prowadzącej w zakładzie pracy dział zasiłków rodzinnych, do chwili obecnej nie załatwiono mi tej sprawy. Pytano o to ob. Pyrkową oświadczyła, że zaświadczenie wysłała do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddziału Obwodowego w Nysie i dopiero na jego zlecenie będzie mogła mi wypłacić zasiłek rodzinny.

Po upływie miesiąca interweniowałem znów u ob. Pyrkowej, a ta ze spokojem oświadczyła mi, że z Nysy jeszcze nie nadeszło. Były ze spokojem interwencje i też daremne. Pelen nadziei piszę do Was, bo dalsze interwencje i też daremne. Pelen nadziei piszę do Was, bo dalsze interwencje i też daremne. Pelen nadziei piszę do Was, bo dalsze interwencje i też daremne.

Uważamy, że gdyby nawet z jakiegoś powodu ob. Franciszkowi Łobosowi zasiłek nie przysługiwał (w co zresztą bardzo wątpimy) to nie zwalnia to Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z obowiązku powiadomienia zainteresowanego o sposobie załatwienia jego sprawy. Biurokracja z Obwodowego ZUS w Nysie muszą obudzić się natychmiast ze swej drzemki i odpowiedzieć naszemu czytelnikowi na jego prośbę.

Wiec poselski w Kędzierzynie

W dużej sali Domu Kultury w Kędzierzynie, odbył się ostatnio wiec poselski, z udziałem posła Mrochena i przedstawicieli Zarządu Głównego Ligii Kobiet z Warszawy.

Do licznie zebranych kobiet przemówił poseł Mrochen, który na tle wydarzeń na arenie międzynarodowej przedstawił osiągnięcia i zadania naszego budzącego socjalizm Państwa. Mówca zwrócił szczególną uwagę na rolę kobiet w walce o pokój i Plan 6-letni, oraz omówił projekt nowej Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

O dużym zainteresowaniu tematem świadczyły wypowiedzi w dyskusji, jaka wywalała się po referacie.

Henryk Stelmach korespondent

Rośnie liczba młodzieżowych brygad produkcyjnych

Młodzież Krapkowickich Zakładów Celulozowo-Papierniczych rozumie, że jednym ze sposobów usprawnienia produkcji jest tworzenie brygad produkcyjnych. Przy organizowaniu tych brygad, młodzież korzysta z doświadczeń komсомольców Związku Radzieckiego.

Ostatnio w Zakładach Celulozowo-Papierniczych została zorganizowana brygada młodzieżowa im. Hanki Sawickiej. Brygada ta w stosunkowo krótkim czasie zdobyła sobie pełne uznanie kierownictwa zakładu.

Sumienną pracą wyróżnia się m. in. zetempowka Urszula Friedla i zetempowce Józef Lilek, wyrabiający przeciętnie po

Audycje Radiowego Klubu Racjonalizatorów

Radiowy Klub Racjonalizatorów, w porozumieniu z Centralną Radą Zw. Zawodowych, rozpoczął w dniu 2 lutego br. nadawanie specjalnych audycji z dziedziny racjonalizatorstwa. Audycje o zagadnieniach technicznych zaznajomią szerokie rzesze pracowników przemysłu z metodami pracy znanych racjonalizatorów, z produkującą techniką, z prawidłową organizacją brygad i klubów racjonalizatorskich. Podawane będą również komentarze o obowiązujących ustawodawstwie, o wynagrodzeniach za projekty oraz aktualne problemy ruchu racjonalizatorskiego.

O większą opiekę nad świetlicami

Brak odpowiedniego kierownictwa, oraz brak opieki ze strony Rolnych Rad Zakładowych powoduje zanik życia świetlicowego w szeregu Państwowych Gospodarstw Rolnych. Taką wybitnie zantehowaną przez zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych, jest świetlica w Głubczycach, która mimo, że znajduje się na terenie miasta powiatowego, nie spełnia swego zadania. Do tej pory Rolna Rada Zakładowa nie zajęła się jej urządzeniem oraz oszkoleniem. Lokal, który można byłoby w pełni wykorzystać dla życia świetlicowego świeci w tej chwili pustkami.

Nie lepszy widok przedstawia świetlica w Państwowych Gospodarstwach Rolnych w Baborowie pow. głubczyckiego.

Czas najwyższy, aby władze powiatowe z referentem kulturalno-oświatowym Prezydium PRN na czele oraz Rolne Rady Zakładowe w PGR nadrobiły dotychczasowe zaniedbanie na odcinku życia świetlicowego w gospodarstwach rolnych.

Adolf Długosz korespondent

Na szczególną uwagę zasługuje wypowiedź znanej przodkini cy pracy, ob. Heleny Ambroz, pierwszego rewidenta wagonów, która mówiła: „Kobiety polskie nie mogą stać poza tocząca się walką o postęp, o równoprawne kobiet na całym świecie. Kobiety muszą stanąć wspólnie z mężczyznami do walki o lepsze przyszłości. Na zakończenie swego przemówienia ob. Ambroz wezwała kobiety aby zdobywały sobie zawod na równi z mężczyznami, gdyż tylko ten sposób przyspieszy nasz marsz do socjalizmu.

Herbert Gross korespondent

Teatr

Poniedziałek Teatr nieczynny. KLUCZBORK, wtorek 5 lutego godz. 19.00 „Wzgórze 35”.

Kina

OPOLE: „Odra” — Złoga. RACIBÓRZ: „Bałtyk” — Kwinta Ukraina. BRZEG: „Słońce” — Hamlet. NYSA: „Odra” — Nowa Czechosłowacja. OTMUCHÓW: „Podzamcze” — Daleko od Moskwy. STRZELCE: „Rodło” — Było u w maju.

NIEMODLIN: „Robotnik” — Muzyka i miłość. KOZŁE: „Hel” — Zwycięski skrzydła.

GLUCHOŁĄZY: „Zdrojowe” — Nikt nie wie. KLUCZBORK: „Bajka” — Ostatni rejs.

Radio

PROGRAM II
Poniedziałek, 4 lutego 1952 r.
Dzienniki: 5.05, 6.30, 7.55, 12.04, 17.00, 21.00, 23.50.
5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16.55 Muzyka z płyt. 17.05 Odpowiedzi Fali 49. 17.15 Wiązanka melodii operetkowych. 17.30 Dzieńni lokalny. 17.45 Pieśni w wyk. chóru miesz. ZZK Katowice. 18.10 Ścieżki wielkich czynów. 18.20 „Pamięć szczenieli”. 18.30 Wszelchnia Radiowa. 18.50 Kącik matki i dziecka. 19.05 Muzyka taneczna. 19.15 Audycja literacka. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Muzyka polska. 20.40 Proza. 20.58 Stan pogody. 21.30 Opera „Pocłunek” — Smetana. 23.10 Muzyka do sztuk scenicznych. 24.00 Koniec audycji.

Radio

PROGRAM II

Poniedziałek, 4 lutego 1952 r.

Dzienniki: 5.05, 6.30, 7.55, 12.04, 17.00, 21.00, 23.50.

5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16.55 Muzyka z płyt. 17.05 Odpowiedzi Fali 49. 17.15 Wiązanka melodii operetkowych. 17.30 Dzieńni lokalny. 17.45 Pieśni w wyk. chóru miesz. ZZK Katowice. 18.10 Ścieżki wielkich czynów. 18.20 „Pamięć szczenieli”. 18.30 Wszelchnia Radiowa. 18.50 Kącik matki i dziecka. 19.05 Muzyka taneczna. 19.15 Audycja literacka. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Muzyka polska. 20.40 Proza. 20.58 Stan pogody. 21.30 Opera „Pocłunek” — Smetana. 23.10 Muzyka do sztuk scenicznych. 24.00 Koniec audycji.

5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16.55 Muzyka z płyt. 17.05 Odpowiedzi Fali 49. 17.15 Wiązanka melodii operetkowych. 17.30 Dzieńni lokalny. 17.45 Pieśni w wyk. chóru miesz. ZZK Katowice. 18.10 Ścieżki wielkich czynów. 18.20 „Pamięć szczenieli”. 18.30 Wszelchnia Radiowa. 18.50 Kącik matki i dziecka. 19.05 Muzyka taneczna. 19.15 Audycja literacka. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Muzyka polska. 20.40 Proza. 20.58 Stan pogody. 21.30 Opera „Pocłunek” — Smetana. 23.10 Muzyka do sztuk scenicznych. 24.00 Koniec audycji.

5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16.55 Muzyka z płyt. 17.05 Odpowiedzi Fali 49. 17.15 Wiązanka melodii operetkowych. 17.30 Dzieńni lokalny. 17.45 Pieśni w wyk. chóru miesz. ZZK Katowice. 18.10 Ścieżki wielkich czynów. 18.20 „Pamięć szczenieli”. 18.30 Wszelchnia Radiowa. 18.50 Kącik matki i dziecka. 19.05 Muzyka taneczna. 19.15 Audycja literacka. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Muzyka polska. 20.40 Proza. 20.58 Stan pogody. 21.30 Opera „Pocłunek” — Smetana. 23.10 Muzyka do sztuk scenicznych. 24.00 Koniec audycji.

5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16.55 Muzyka z płyt. 17.05 Odpowiedzi Fali 49. 17.15 Wiązanka melodii operetkowych. 17.30 Dzieńni lokalny. 17.45 Pieśni w wyk. chóru miesz. ZZK Katowice. 18.10 Ścieżki wielkich czynów. 18.20 „Pamięć szczenieli”. 18.30 Wszelchnia Radiowa. 18.50 Kącik matki i dziecka. 19.05 Muzyka taneczna. 19.15 Audycja literacka. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Muzyka polska. 20.40 Proza. 20.58 Stan pogody. 21.30 Opera „Pocłunek” — Smetana. 23.10 Muzyka do sztuk scenicznych. 24.00 Koniec audycji.

5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16.55 Muzyka z płyt. 17.05 Odpowiedzi Fali 49. 17.15 Wiązanka melodii operetkowych. 17.30 Dzieńni lokalny. 17.45 Pieśni w wyk. chóru miesz. ZZK Katowice. 18.10 Ścieżki wielkich czynów. 18.20 „Pamięć szczenieli”. 18.30 Wszelchnia Radiowa. 18.50 Kącik matki i dziecka. 19.05 Muzyka taneczna. 19.15 Audycja literacka. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Muzyka polska. 20.40 Proza. 20.58 Stan pogody. 21.30 Opera „Pocłunek” — Smetana. 23.10 Muzyka do sztuk scenicznych. 24.00 Koniec audycji.

5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16.55 Muzyka z płyt. 17.05 Odpowiedzi Fali 49. 17.15 Wiązanka melodii operetkowych. 17.30 Dzieńni lokalny. 17.45 Pieśni w wyk. chóru miesz. ZZK Katowice. 18.10 Ścieżki wielkich czynów. 18.20 „Pamięć szczenieli”. 18.30 Wszelchnia Radiowa. 18.50 Kącik matki i dziecka. 19.05 Muzyka taneczna. 19.15 Audycja literacka. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Muzyka polska. 20.40 Proza. 20.58 Stan pogody. 21.30 Opera „Pocłunek” — Smetana. 23.10 Muzyka do sztuk scenicznych. 24.00 Koniec audycji.

5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16.55 Muzyka z płyt. 17.05 Odpowiedzi Fali 49. 17.15 Wiązanka melodii operetkowych. 17.30 Dzieńni lokalny. 17.45 Pieśni w wyk. chóru miesz. ZZK Katowice. 18.10 Ścieżki wielkich czynów. 18.20 „Pamięć szczenieli”. 18.30 Wszelchnia Radiowa. 18.50 Kącik matki i dziecka. 19.05 Muzyka taneczna. 19.15 Audycja literacka. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Muzyka polska. 20.40 Proza. 20.58 Stan pogody. 21.30 Opera „Pocłunek” — Smetana. 23.10 Muzyka do sztuk scenicznych. 24.00 Koniec audycji.

5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16.55 Muzyka z płyt. 17.05 Odpowiedzi Fali 49. 17.15 Wiązanka melodii operetkowych. 17.30 Dzieńni lokalny. 17.45 Pieśni w wyk. chóru miesz. ZZK Katowice. 18.10 Ścieżki wielkich czynów. 18.20 „Pamięć szczenieli”. 18.30 Wszelchnia Radiowa. 18.50 Kącik matki i dziecka. 19.05 Muzyka taneczna. 19.15 Audycja literacka. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Muzyka polska. 20.40 Proza. 20.58 Stan pogody. 21.30 Opera „Pocłunek” — Smetana. 23.10 Muzyka do sztuk scenicznych. 24.00 Koniec audycji.

5.03 Sygnał czasu. 5.10 Koncert poranny. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Audycja dla wsi. 6.45 Muzyka. 7.55 Kalendarz radiowy. 8.00 Komunikaty, omów. prog. lok. i płyty, 11.45 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Na swojską nutę. 13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.30 Audycja ZZN. 14.30 Proza. 14.50 Pieśni komp. polskich. 15.15 Audycja PCK dla chorych. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 16.00 Wszelchnia Radiowa. 16.20 Młody talenty przed mikrofonem. 16.45 doświadczeń wielkiego przyjaciela. 16